

Adamus 5. Shoud - 2012. január
ÖTÖDIK SHOUD: „Az ajándék”
ADAMUS üzenete Geoffrey Hoppe közvetítésével

Fogadjátok szeretettel Adamus e2012 sorozat ötödik Shoudjának magyar fordítását, mely előben 2012. január 7-én éjjel hangzott el az amerikai Colorado Allamban.

e2012 SOROZAT

2012. január 7-én éjjel került átadásra a Bíbor Körnek.
www.crimsoncircle.com.

ADAMUS: Vagyok, Aki Vagyok, a Szuverén Birodalom Adamus professzora.

Üdvözöllek benneteket 2012-ben! Üdvözöllek titeket ebben a bámulatos évben!

Á! Milyen jó újra itt lenni - éppen most fejeztem be egy káprázatos vacsorát Bécsben (nevetés) és most itt vagyok veletek az időn és a téren túl és itt van ez a csodás tűz is és...jó titeket újra látni. Remélem nem bántottalak titeket túlságosan korábban!

GABRIELLA: Nem.

ADAMUS: Nem, nem, nem, nem, nem. Nem, nem. Jó. Majd ma megteszem! Ha-ha-ha! (nevetés)
Olyan jó, hogy ég a tűz a kandallóban!

Mindenkit üdvözölök online-on! (belenéz a kamerába) Szeretnék üdvözölni titeket ezen az összejövetelen! Csak hozzátok egy kicsit közelebb az energiáitokat! A kamera most mutassa a kandallót! Látjátok, van kandallónk is itt Cold Creek Canyonban, Kolorádóban! Helló Zuhanás! (üdvözli Dave Schemel-t)

Szóval drága Shaumbra, 2012-ben vagyunk! Amit már olyan nagyon vártak, amiről annyit beszéltek - ami már önmagában is rengeteg energiát teremtett meg! Mi lett volna akkor, ha senki sem bukkant volna rá arra a Maya naptárra, vagy nem tudott volna mit kezdeni vele? Mi lett volna, ha senki sem írt volna erről a naptárról? Akkor most miről szólna ez az év? Csak egy újabb év lenne a sorban? Nos, lehetséges. Lehetséges.

Potenciálok

Ez a *nagyon* intenzív energiák éve, sőt most, ahogy belelendülünk a megbeszélésünkbe, szeretnék ma ide behívni egy vendéget! Nem egy tipikus vendéget, nem egy angyali létezőt és olyat sem, aki korábban emberi alakot öltött, hanem a potenciálokat akarom ide behozni! A potenciálokat. Hiszen ez az év igazából erről szól! Tudom, hogy egy páran egy kis aggodalmat éreztetek a légzés alatt. Most meg fogom kérni Aandrah-t, hogy lélegezzen veletek egy kicsikét!

Potenciálok. Nagyszerű potenciálok! Szaros potenciálok! Melyiket fogjátok választani? Á! Nagy potenciálok, energetizált, kimagasló potenciálok, katasztrofális potenciálok - melyiket fogjátok választani? Melyiket fogjátok választani? Ez tényleg egy jó kérdés!

De lélegezzük csak be ezeket most! Lélegezzük be azokat a potenciálokat! Ezek a tieitek! Ezek a ti vendégeitek! Körül fognak venni benneteket egész évben! Elérhetőek lesznek számotokra!

Egy potenciál olyasvalami, ami már megteremtésre került. Behoz egy bizonyos mennyiségű energiát most, de még többre várokozik. Arra vár, hogy te válaszd ki, hogy melyiket akard megélni.

Ebben az évben - az idén - megjósolom, hogy ti mindannyian tényleg nagyon jók lesztek a potenciáljaitok kiválasztásában! A múlt során küzdöttetek ezzel! Sokan elrejtőztetek előlük, ezek elől a gyönyörűséges buborékok elől, mindaz elől, ami megtörténhet veletek az életekben! Vagy pedig megengedtétek, hogy mások válasszák ki azokat számotokra, vagy azt színleltétek, mintha nektek nem is lennének potenciáljaitok - mintha nem rendelkeznétek ugyanolyan sokkal, mint valaki más - de az idén, én hiszem és *tudom*, hogy jók lesztek a potenciáljaitok megválasztásában!

Csodálatos ez a hóésés odakint - látjátok? Rendelkeztek azzal a potenciállal, hogy hazasieljetezzenek innen, ahelyett, hogy autóval mennétek haza. (Adamus mosolyog) Sokan küzdöttetek a potenciáljaitokkal. Tényleg jó nagy kihívást csináltatok belőlük! Megpróbáltátok túlságosan meghatározni azokat, túl mentálisak voltatok velük! Ha bármikor is eltűnődsz a potenciáljaidon, akkor ahelyett, hogy szavakba vagy állításokba akarnád foglalni azokat, egyszerűen csak érezz beléjük! Jó érzéssel jár? Vagy nem jár jó érzéssel? Kihívásnak és küzdelemnek érzed? Vagy pedig valami könnyű és örömteli érzéssel jár?

Egy potenciál nem szükségszerűen a „meggazdagodást” vagy a „jobb egészséget” jelenti. Ezek hajlamosak elég korlátoltak lenni és erről beszéltünk a múlt hónapban - az emberi szükségletekről, amik nem feltétlenül foglalják magukba a lélek és az ember közös szükségleteit. Múlt összejövetelünkön elmondtuk nektek, hogy igazi Élettervezők vagytok és összekapcsolódtok és megértitek a Lelketek igaz vágyát - de ez a Lélek nem egy távoli, messzi helyen él - hanem pontosan itt.

Úgy hiszem, hogy az idén tényleg, igazán megértitek a potenciálokat és szeretném, ha azok közületek, akiknél bekövetkezik az „aha” pillanat és a tudás, azok elkezdenének másokkal is dolgozni ezzel - megírnák a könyveket, megtartanák a tanfolyamokat, vagy bármit, a lényeg, hogy másokkal dolgozzanak és lehet ez egy rádió show az interneten a potenciálokról - mert azt gondolom, hogy ez lesz az egyik legfontosabb dolog az idén a Shaumbrák számára.

Szeretnék egy tippet adni nektek az idei év energiáiról: több energia elérhető most, mint eddig valaha is! Mint eddig bármikor! És ahogy a legutóbbi kézbesitésem alkalmával beszéltem a Kézbesítésről (*Adamus - 2012 energiáról szóló különleges üzenete - ami megrendelhető ezen a linken: [Kézbesítés](#)*), ezek az energiák sok különböző forrásból érkeznek most ide. Egyrészt magából a Földből, mivel sok energia, amik nagyon hosszú időn keresztül be voltak ragadva Gaia-ba, most elengedésre kerültek.

Mindig elképedek azon, hogy az embereket a földbe temetitek. Energetikai szempontból ezt soha sem voltam képes megérteni - és környezet szennyezési, továbbá ingatlan ügyleti okokból sem, de mindenekelőtt energetikai okokból.

Tegyük fel, hogy - David, remélem nem bánod, hogy téged választalak, de neked még elég sok év van hátra - szóval tegyük fel, hogy mondjuk holnap átkelsz a túloldalra, ami ugye nem fog megtörténni. Itt most nem olvasok benned.....hiszen még *sok év* van hátra.

De tegyük fel, hogy holnap átkelsz és a csontjaidat a földbe temetik. Akkor az az energia ott is marad és nem távozik veled együtt. És gondolom azok számára, akik máris vissza akarnak ide térni, ez talán egy jó dolog. Mert azt hiszik, hogy így újra összekapcsolódhatnak a régi, halott csontjaikkal! De ez nem így van, mert ez semmiképpen sem az új inkarnációd energiája. Ahogy ezt már korábban elmondtam, nem vagy azonos az elmúlt életeiddel. Az egy unokatestvérhez

hasonlatos. De tegyük fel, hogy a csontjaidat a földbe temetik, ami az energiádnak egy részét képezi, tehát, amikor átérsz a túloldalra, akkor nem vitted minden részedet magaddal. Még mindig kapcsolódsz. Még mindig rendelkezel egy horgony ponttal a Földhöz.

És közben pedig, nos már odaát vagy. Teszel, amit teszel. Elmúlt életbeli visszatekintéseket végzel, ami eléggé unalmas. Elmész az Új Földre, ami egetverően káprázatos! De egy részed még mindig nincs ott veled. Ezért kedveltem mindig is jobban a hamvasztást, vagy a tűz általi elégetést. Miért? (valaki beszél: Mert az transzmutál.) Igen, az egy transzmutáció. Elengedi az energiákat. És így minden visszatér a maga természetes állapotába. A szó szoros értelmében ez egy transzmutáció, ami kiegészíti a régi energiáidat.

És te ezt érzed a másik oldalon Pete? Tegyük fel, hogy átkeltél a túloldalra és éppen most helyezik be a testedet abba a tűzbe - igen, abba - az égetőkemencébe. Érzed ezt odaát?

PETE: Nem.

ADAMUS: De igen, érzed. Igen, igen! (kis nevetés) Ott vagy a túloldalon, mondjuk már három vagy négy nap eltelt az átkelésed óta, vagy talán egy hét is - szerintem egy hét a legkedvezőbb. Miért?

LINDA: Köszönöm.

ADAMUS: Miért? Egy héttel a fizikai test hátrahagyása után. Miért?

KATHLEEN: Hogy lezárhasd a dolgaidat.

SHAUMBRA 1 (nő): Hogy elengedd a régi energiát.

ADAMUS: Hogy elengedd...igen, az energia elengedése miatt. Ez időt ad neked, hogy egy rövid kis ideig még ott lófrálj. És még azért is, hogy az emberek berepülhessenek más helyekről és tervezgethessék azt, hogy eljönnek és megnéznék téged. (nevetés) És mindezt a te szolgálatodra! Adj nekik időt, nem kell sehova sem rohanni! Hét nap az megfelelő.

Szóval David átkel a túloldalra és rádöbben, micsoda nagyszerű élete is volt! Felidézi milyen sok barátja volt, milyen sokan szerették őt, ahogy ő is másokat, milyen csodás élmény volt ez és teljesen jól érzi magát, mikor váratlanul elkezd kis melegséget érezni, csak egy keveset a gallérja környékén. És ez nem égető, csak egy kis izzadás, mintha túl sok erős paprikát evett volna. (Adamus nevet) És egyszeriben rádöbben: „*Ó, éppen most teszik be a testedet a....*”

LINDA: Ó!

ADAMUS: Ez így igaz!

LINDA: Ó!

ADAMUS: Még mindig van valami kapcsolata a testeddel, még mindig érzi azt. Ami egyáltalán nem fájdalmas, mindössze egy kis izzadság, egy kis melegség érzet. És nagyon hamar elmúlik. És aztán...

LINDA: Hol következik a romantikus rész?

ADAMUS:és aztán David hirtelen rádöbben: „*Á, most már befejeződött. Végeztem vele. Vége van.*”

Szóval, hogyan is keveredtünk bele ebbe a morbid beszélgetésbe? Mi ez itt, egy temetkezési iroda? (Adamus nevet)

Drága Shaumbra, 2012-ben rengeteg potenciálotok lesz. És meg fogjátok tanulni, hogyan éreztetek bele ezekbe és hogyan használjátok őket. Válasszátok őket, utána meg csak figyeljétek, hogyan manifesztálódnak.

Most azt szeretném, ha ezzel a csoporttal leírnátok 12 eszközt vagy tippet mások számára. Ezek a ti tippjeitek és utána majd én is elmondom a saját verziómat. Szóval, ha kérhetném, hozzátok ide a táblát!

LINDA: Naná, hogy kérhetném.

ADAMUS: Elzártátok a helyemet, ezért ezt a széket most arrébb teszem.

LINDA: Mi mást tehetünk még érted?

ADAMUS: Ez elég.

Mielőtt elkezdenénk...köszönöm David. Az egészen bizonyos, hogy mostanság nem fogsz átkelni a túoldalra.

DAVID: Az jó.

ADAMUS: Ez jó. Igen, ez jó.

Beérkező energiák

Tehát, mielőtt ebbe az egészbe belekezdenénk, térjünk vissza arra, hogy elképesztő mennyiségű energia érkezik most magából a Földből, mivel temérdek régi csont régi energiái elengedésre kerültek. Aztán energiák érkeznek még a más birodalmakból, az üstökösökből, az X-Bolygóból és mindenhol - a napkitörésekből és mindezekből a dolgokból - és ezek mind beérkezőben vannak.

Miért? Mert ezt kértétek. A tudatotok azt mondta: „*Meg akarom lépni a következő lépést.*” A Föld, az emberiség ezt kérte, hisz azt mondta: „*Tényleg készen állunk a változásra!*” Egy felgyülemlett, elfojtott tudatosság vágyott erre már nagyon, de nagyon hosszú ideje. És ez annyira tipikus az emberi viselkedés tekintetében, hogy amikor azt emberek azt gondolják: „*Ezt akarom!*” Akkor abban a pillanatban bejön a kétség vagy a félelem vagy valamiféle elterelés, elvonás - és akkor az egész tovatűnik. És akkor utána azt mondják: „*Nem, mi tényleg, igazán ezt akarjuk!*”

Nos, pontosan ezt érezhetitek most ezen a bolygón, amit én egy elegáns frusztrációnak neveznék, mert ez egy csodálatos frusztráció. Az emberek frusztráltak a régi életmódok, dolgok kapcsán és valami teljesen mást akarnak. És ebben az a szépség, hogy be is vonzzák az energiákat ehhez, amik be is érkeznek és ez bámulatos lesz és ezek a ti potenciáljaitok.

És ez egyben felveti a kérdést is, hogy mi az, amit valójában akarsz? Ezt már megbeszéltük korábban többször is sok összejövételünk alkalmával és sokan még most sem tisztáztátok ezt magatokban. Mi az, amit igazán akarsz?

És jó volt, hogy beszélgettünk erről, mert ez azt okozta, hogy fontolóra vedd egy-két emberi szükségletet! Egészséget akarsz. Bőséget akarsz. Szeretetet vagy párkapcsolatot akarsz! De ezek a megbeszélések tényleg azt eredményezték, hogy sokan fontolóra vegyétek azokat a nagyszerűbb dolgokat, amit *akartok* - és nem csak az emberi énetekkel, de a Lélek Énetekkel is - és sokan igazi belső megértésekre juttok. Például tisztánlátást akartok, beteljesülést akartok, örömet és tudást akartok. Éppen most is ezek lepárlásával foglalatostok. Ezt párolgatjátok.

És miközben ezt teszitek, ahogy ezt ti is tudjátok, ez változásokat okoz az életetekben és ez az a rész, amikben gyakran fennakadtok. Bementek a félelembe és a kétségbe és egy kicsit itt a táblán el fogom majd magyarázni nektek, hogy pontosan mi is történik ilyenkor, milyen fizika játszódik le. De egyre tisztában kezditek látni azt, hogy mi az, ami fontos - mi az, ami tényleg, igazán fontos - ezekben az években számotokra, ebben az életetekben, ezen a bolygón, ezekkel a változásokkal.

Örömmel látom, hogy sokan leszálltatok a sorsról és a végzetről. Nagyon fontos dolog ezen túllépni. Mert *nem létezik*. Nem létezik, kivéve, ha hisztek benne és bizony sokan hisznek még

benne. És sok befolyásolás érkezik ennek kapcsán, de ti tényleg lassan túlléptek mindezekben.

Ahogy beérkezünk ebbe az évbe és ennek rengeteg energiájába - hallottam, ahogy ezekről beszélgettetek korábban, hogy a dolgok csak úgy felbukkannak, még ezen a héten is - akkor lélegezzünk most egy kicsit Aandrah-val, hogy tényleg kiegyensúlyozzuk azokat az energiákat. És amikor ezt most itt meg tesszük, hozzátok be őket jó mélyen! Ne féljetek tőlük! Ne tartogassátok magatokon kívül azokat! Hozzátok be azokat jó mélyen félelem vagy kétség nélkül, az attól való félelem nélkül, hogy vissza fogtok ezekkel élni, csak jó mélyre hozzátok be őket!

Kezdjük akkor ezt a valódi energia elfogadással, amit a lélegzettel integrálunk! Akkor Aandrah...

AANDRAH: Arra kérlek benneteket, hogy fogadjátok most be ezt a ragyogó ajándékot - mindegyiket. Mindegyikük itt szikrázik, csillog-villog és táncol körülöttetek. Hajlandóak vagytok ezeket magatokba lélegezni? És lehozni azokat jó mélyre, a Magodba, megengeded és befogadod ezeket minden egyes lélegzeteddel?

Belégzés, kilégzés az igen mély és lassú ritmusára.

Ó igen, kedveseim. Gyertek csak! Gyertek csak és táncoljuk úgy együtt, mint eddig még soha!

Érezzétek...lélegezzétek, fogadjátok be...lélegezz, fogadd be...lélegzetről lélegzetre. Lélegzetről lélegzetre és ez egyre mélyebbre is mélyebbre jut ebben a nagyszerű templomban, amit testnek neveznek. Otthonnak. Hiszen ez mindazoknak a briliáns teremtéseknek és mindezeknek a potenciáloknak az Otthona, amik már régóta várnak rád.

Lélegezz igent, ó, igen! Annyira ide akarnak hozzád jönni, mindegyikük értékes, lélegezz igent rájuk.....hadd jussanak be ebbe a csend magba. Igen. Igen.

Érezd...érezkeld...lélegezz igent! Legyen igen minden egyes lélegzeted, legyen ez az Igen ritmikus tánca!

Lélegezz, fogadd be...lélegezz, fogadd be! Édesen, édesen, tudva....tudva, hogy ezek a potenciálok azért jönnek, hogy cirógassanak, dédelgessenek, szeressenek, gazdagítsanak és ösztönözzenek.

Lélegezz jó mélyen...jó mélyen magadért. Igen, igen!

Édesen, édesen, ünnepelj magadért! Igen!

Lélegzetről lélegzetre...lélegzetről lélegzetre!

Mélyen, mélyen.....sok a hely, sok a tér, nagy a hajlandóság a befogadásukra. Igen, az öröméért, annak öröméért, hogy milyen nagyszerű teremtő vagy! Igen. Legyél hajlandó! Igen!

Lélegzetről lélegzetre...lélegzetről lélegzetre. Igen. Sok hely van benned! Nagy tér van benned, ami majd összetömöríti őket és tudod hogy az egymásra helyezett puha tollak nem foglalnak el teret, mindössze a megengedésre van szükségük. Engedd meg, igen! Engedd meg magadnak, hogy hajlandó legyél mindezeket befogadni!

Lélegzetről lélegzetre! Érezd ezt a szelíd, lágy ritmust! Lélegzetről Lélegzetre!

Légzés, befogadás...légzés, befogadás.

Igen, igen. Köszönöm.

ADAMUS: Köszönjük! Maradj még egy pillanatra Aandrah! Azt hallottam, hogy Cauldre korábban azt mondta, hogy hangokat hall a fejében. Ez nem azt jelenti, hogy ezek a hangok ott is élnének, ezek mindössze apró kis benyomások.

Temérdek sok nagyon mélyreható, erőteljes, hatalmas energia érkezik ide ebben az évben és ezek bizony kivághatnak titeket az egyensúlyból vagy pedig gazdagíthatják, erősíthetik a

választásaitokat!

Ezért most arra kérnélek benneteket - Aandrah és a ti engedélyetekkel - hogy hozzátok be őt a fejetekbe! Ágyazzatok be oda egy kis emlékeztetőt - emlékeztetőt arra, hogy lélegezz! Na persze ez nem azt jelenti, hogy ott fog élni a fejetekben. Csak azt jelenti, hogy készítesz egy kis energetikai felvételt - máshol van neki dolga! - legyen ez egy kis energetikai felvétel!

Tehát, ahogy telik-múlik az év és történnek a dolgok és drámai fordulatot vesznek - akár más emberekkel kapcsolatosan, akár pedig a világ eseményei tekintetében - akkor az a kis hang megszólal....

AANDRAH: Lélegezz!

ADAMUS: Igen, lélegezz! Akkor most készítsük is el ezt a kis felvételt - amit egyébként bármikor szélnek ereszthetsz, amikor csak akarsz - de legyen ez egy kis beágyazott emlékeztető!

Akkor csináljuk is meg most ezt a pillanatfelvételt!

AANDRAH: Köszönöm. Ez a kérés csak neked szól. Fogadd be! Fogadd be ezt a lélegzetet! Hatalmas kincsekkel és élvezettel érkezik és csak a tiéd!

Lélegezz! Lélegezz igent - igent magadra, annak öröméért, hogy megengeded, hogy szeretve légy!

Igen, ó igen! Oly sok minden van itt számodra! Minden egyes lélegzet, minden áldott lélegzet csak a tiéd - megtölt téged, szeret téged - igen, felélénkíti azt az örömet, ami már benned él.

Lélegezz igent magadért!

ADAMUS: Jó. Tehát az év során, amikor úgy érzed majd, hogy kibillensz az alapodból, csak vegyél egy jó mély lélegzetet! És hallani fogod Aandrah-t! Hallani fogod, ahogy Aandrah emlékeztet majd téged arra, hogy lélegezz! Ő nem fog helyetted lélegezni, én nem hinném!

AANDRAH: Nem.

ADAMUS: Nem, nem, de itt van ez a kis emlékeztető! Köszönöm. Köszönöm Aandrah!

Aztán meg tőlem is fogtok egy kis felvételt hallani! (nevetés) És szerintetek én mit fogok mondani?

Azt mondom nektek, hogy veletek vagyok az út minden egyes lépésénél. És ez tényleg így igaz. Valószínűleg sokkal több örömet, élvezetet és beteljesülést éreztem az elmúlt pár év alatt a veletek való munkámban, mint valaha bármiben is! Meg vannak a magunk kis csörtéi és időszakaink egymással, amikor nem így gyűlünk össze egymással és nem egy tanfolyamon vagyunk. De drága barátaim, nem vagytok egyedül ebben az egészben! Igen, nektek kell megélni a tapasztalásaitokat! Nektek kell meghoznotok a választásaitokat, de én végig ott vagyok veletek - néha veszek egy mély lélegzetet veletek, néha felajánlom a bátorításomat és a támogatásomat és van, hogy nevetek.....lényegében sokszor nevetek. (A közönség és Adamus is nevet)

Eszközök és tippek 2012-re

Akkor vágjunk is bele! Ti állítsátok össze a listát - és drága Lindám, légy szíves írd fel a dolgokat a táblára - és David vigye körbe a mikrofont - 12 tippet vagy eszközt mondjatok, mert ezt ki fogjuk adni. Mi - azaz Jane, Jean fogja ezt kiadni, hogy feltehessétek az eszközeitekre, az internetes eszközeitekre és majd meglátjuk milyen messzire fog ez kiterjedni. És nem az én nevem lesz odabiggyesztve erre, hanem a tiétek.

Tippek. Mit mondanál másoknak - a családtagjaidnak, a barátaidnak, vagy bárkinek, aki csak eljön hozzád az idén és a segítségét kéri? Maradj meg az egyszerűségnél! Ne adjatok itt nekem hosszú esszéket! Ennek olyannak kell lenni, amit le tudunk írni. Két és fél oldalnál nem lehet hosszabb!

Akkor mivel is kezdjük? Vidd a mikrofont a közönséghez David! Linda, nem baj, hogy te írsz a táblára?

LINDA: Boldogan teszem.

ADAMUS: Jó. Akkor jöhet az első tipp!

1. számú tipp - Az elmén túl

SUSAN: Maradj az elméden kívül!

ADAMUS: Maradj az elméden kívül! Jó. És ezt mégis, hogy csinálod?

SUSAN: Lélegzem.

ADAMUS: Lélegzel. Ez jó.

SUSAN: Énekelek...

ADAMUS: De mondjuk tegyük fel, hogy...

SUSAN:...táncolok, biciklizek.

ADAMUS: Á, igen! De tegyük fel, hogy lélegzel, majd utána rögvest visszamész az elmédbe - akkor mihez kezdesz? Hogyan lépsz túl ezen? Még több légzéssel, igen, de...

SUSAN: Alkotok valamit.

ADAMUS: Alkotsz valamit. Abszolút! Abszolút! Alkotsz valamit!

LINDA: Akkor most az legyen az 1. számú, hogy „az elmén túl”?

ADAMUS: Az elmén túl. Na most, erre sok ember azt kérdeznék: „*Miért, mi van az elmén túl?*”

SUSAN: Ez nem számít.

ADAMUS: Nos, nekik ez minden bizonytalansággal számítani fog. Neked ez valószínűleg nem számít, de nekik ez egy félelmetes javaslat - túllépni az elmén. Hiszen az emberek az elmét tartják az intelligencia legmagasabb formájának. A létező legnagyobb dolognak tartják - piedesztálra állítják, oltárra helyezik - az elmét. Ha ezt feladják, sokan azt gondolják, hogy ha megnyitnák magukat, akkor az azt eredményezné számukra, hogy más entitások átvennék felettük a hatalmat, vagy hogy szétesnének és megszűnne a létezésük. Tehát mit is mondanál nekik? Mi van az elmén túl? Igen.

MARTY: A lélekkel való kapcsolat.

ADAMUS: A lélekkel való kapcsolat. „*Hol a lelkem?*” - kérdeznék erre rögtön.

MARTY: Nem az elmében? (Adamus nevet) Csak egy vad ötlet...

ADAMUS: Nem az elmében! Igen! Jó! És megismétlem, itt most nem csak a Shaumbrákról van szó, most egy olyan listát készítünk, amit mások számára írunk.

Tehát hol is található ez a lélek? Mindenki ezt keresi, kutatja...egyébként mióta is vagy itt David? A találkozónk elején azt mondtad, hogy 9 milliárd éve. Az emberek az örökkévalóság óta a lelket keresik-kutatják. Az angyalok is a lelket keresik, értitek? Csak azért, mert valaki angyal, az még nem jelenti azt, hogy már azonnal a tudatában is van a saját lelkének. Csak egy nem fizikai jellegű megnyilvánulást él meg.

Tehát, hol is található ez a lélek?

MARTY: A lélegzésed csendjében.

ADAMUS: Erre azt felelnék: „*Én ebben a csendben csak hangokat hallok!*” (nevetés) Bizony, ezt

mondanak.

MARTY: Akkor némítsd el azokat a hangokat! (nevetés)

ADAMUS: Jó próbálkozást!

MARTY: Létezik egy lenémítő gomb erre!

ADAMUS: Jó próbálkozást hozzá! Mégis, hányan voltatok képesek elnémítani azokat a hangokat? Miközben meditáltatok, mégis milyen gyakran voltatok képesek ezt megtenni? Nem túl gyakran, ha közben meg az elmétekben voltatok. Amikor az elmétekből meditáltok, akkor szinte teljességgel lehetetlen leállítani azokat a hangokat. Pontosan ez az oka annak, hogy se Tóbiás, se én nem rajongunk túlságosan a meditálásért, ahogy azt az emberek csinálják.

A meditáció legjobb módja egy jó séta, igazán. És, ahogy ezt Tóbiás elmondta: *„A meditáció benne van minden egyes lélegzetben, minden egyes tapasztalásban.”* És nem 20 percig tart, miközben egyedül vagy egy szobában - isten tudja mi mindent csinálnak olyankor az emberek - a meditáció a minden egyes pillanatot jelenti.

De térjünk vissza a kérdéshez - az elmén túl - szóval, ha te túlléptél az elméden, akkor hol is vagy? Hagyom, hogy David odaérjen a mikrofonnal!

ELIZABETH: Bízz meg az érzéseidben!

ADAMUS: Nahát, öregem!

ELIZABETH: Bízz meg a bölcsesség...tudom, következő.

ADAMUS: Én itt most azt a szerepet játszom, hogy: *„Még hogy meg kellene bíznom az érzéseimben? Hiszen pont az érzéseim miatt kerülök folyton bajba! Ezért pontosan azon munkálkodom, hogy ne érezzek! A családom így is folyton azt hajtogatja: Jaj, te annyira érzelmes vagy. Ne érezz már! És pontosan ezért vagyok a fejemben.”*

ELIZABETH: Bízz meg...

ADAMUS: *„Így is mindenem sírok. Ne akarj felbosszantani!”* Kedvesem, itt most természetesen csak szerepelek.

ELIZABETH: Bízz meg.....igen, vettem a lapot.

ADAMUS: Igen, vetted.

ELIZABETH: Bízz meg...azt akarom mondani, hogy az intuíciódban. Tudod, a inspirációdban, az intuíciódban, a belső megérzésedben. Az érzésben...

ADAMUS: Az érzésben.

ELIZABETH:...ami nem egy gondolat. Bízz meg a belülről jövő melegségben, a...

ADAMUS: Jó.

ELIZABETH: ...a belső kapcsolatodban.

ADAMUS: És hallottam egy szót suttogni itt, ami nem más, mint a szenvedély. Ez az érzés. Igen. Igen.

ELIZABETH: Igen, ez az!

ADAMUS: És a helyzet az, hogy nehéz itt a szavakkal bánni. És azt mondom: *„Lépj túl az elméden!”* - ami szerintem itt fent a fejedben van - és talán alá kellene írni, hogy *„menj bele a tapasztalásba”*, ami szintén az érzést, a szenvedélyt jelenti - és abszolút túl van az elmén!

ELIZABETH: Engedd meg!

ADAMUS: Igen, ez jó. Ez jó. Ez a frászt fogja hozni a legtöbb emberre és ha mindezt mondjuk egy népszerű televíziós műsorban mondanád így el, akkor bizony sok-sok gyűlölettel teli e-mailt kapnál utána. Mert sok ember bizony azt mondja, hogy az elme nélkül egy ember semmit sem ér. Hogy az elméd nélkül mások fognak irányítani téged. Az elméd az erődöd, a bástyád. Az elméd az, ami létrehoz téged, a személyiségedet.

És ez egy jó dolog, mert lényegében egyébként is túllépsz azon a személyiségen. És amennyiben másokkal beszélsz erről, segíts nekik megérteni, hogy létezik egy sokkalta nagyszerűbb személyiségük a jelenleginél - amibe benne foglaltatik az elme, a test és minden egyes részük és ez sokkal, de sokkal elbűvölőbb és ahhoz, hogy túllépj ezen a régi személyiségen, mindössze lélegezned kell, meg kell bíznod magadban és egy-két tapasztalásra van szükséged.

Örülök, hogy ez szóba került, mert ez az egyik legnagyobb kihívás, amivel sokan találtatok szembe magatokat. Éppen most léptek túl a régi személyiségeteken, de ez eléggé nehezen ment. Mivel mindezt az elméteken *belülről* próbáltátok megtenni - és ez így soha nem lesz lehetséges. Nem tudod kigondolni a felemelkedéshez vezető utadat. Egyáltalán nem tudod kigondolni az elmédből kivezető utadat.

Tehát ez az egész leegyszerűsödik arra, hogy tudj különbséget tenni a gondolatod és az érzésed között, a mentális tevékenységed és az igazi szenvedélyed között. Az egész lényege az, hogy tegyél különbséget aközött, amikor a dolgokat ki akarod logikázni és aközött, amikor egyszerűen csak érzed és megtapasztalod azokat a dolgokat.

A művészek, azok, akik igazi művészeti kifejeződéssel, képességekkel bírnak - egyébként mindenkinek vannak ilyen képességei, művészeknek azokat nevezzük, akik használják is ezeket a képességeiket - számukra ez könnyebben fog menni. Ők ezt valahol értik. Tegyük fel, hogy éppen festesz valamit és közben nem gondolkozol róla, hanem megéled a vele járó érzéseket.

Persze ettől még az agyad bizonyos részei funkcionálnak, kiválasztja a különféle színeket és manipulálja a - nem manipulálja, hanem irányítja, kezeli az ecsetet és a szoba világítását és minden mást is, de egyszeriben csak belekerülsz egy áramlásba és egy érzésbe.

Ez rendkívül fontos lesz ebben az évben, mert ennek az évnek meg lesznek a maguk buktatói, a maguk csúcspontjai és mélypontjai, a maguk megrázkódásai és minden egyebei és lesz egy hajlamotok arra, hogy ezek kapcsán az elmétekbe menjetek és túlagyaljátok a dolgokat. Na ekkor kell azt a mély lélegzetet venni! Halljátok majd Aandrah-t, aki mostanra már szilárdan beleágyazódott az elmétekbe - és jut eszembe, bármikor megnyomhatjátok a stop gombot és leállíthatjátok őt, hisz nincs oda beleragadva - szóval ez az a rész, amikor meghalljátok azt a hangot, ami azt mondja egy szeretetteljes, nagyon Quan Yin-es hangon, hogy: „*Vegyél egy mély lélegzetet!*” Á, a tapasztalás. Á, az érzés. Á! Jó.

Úgy éreztem, hogy egy kevesen aggódni kezdtetek. „*Te jóságos ég! Most itt van bennem ez a másik entitás! Aandrah! Pont akkor, amikor már végre elkezdtem felfedezni magam!*” Amire Sart azt mondaná: „*A szarba is!*” (nevetés) „*Most meg itt van egy másik!*” Nem, nem, nem. Ez mindössze egy enyhe kis energetikai lenyomat, amit bármikor elengedhettek, amikor csak akarjátok.

Akkor jó! Jó. Jöhet a következő a listán!

2. számú tipp - Szabályok

BARBARA: A következő dolog a listán szerintem az legyen, hogy felejtsd el a szabályokat! Felejtsd el mindent amit „jónak” vagy „rossznak” tartasz és egyszerűen csak hozd létre a saját szabályodat!

ADAMUS: Jó!

BARBARA: Ha tényleg azt gondolod, hogy idén decemberben bekövetkezik a világvége, akkor legyen ez egy pokoli év számodra!

ADAMUS: Igen, igen, igen!

BARBARA: Én ezt mondanám!

ADAMUS: Ha már úgyis véget ér, akkor legalább stílusosan érjen véget!

BARBARA: Pontosan!

ADAMUS: Nagyon stílusosan lépj ki innen! Abszolút!

BARBARA: Ha ez az utolsó évünk itt, akkor bulizzunk, ünnepeljünk, érezzük jól magunkat! Egyébként sem számít semmi sem, nem igaz?

ADAMUS: De igaz! Abszolút! Legyen buli minden este! (Adamus nevet)

BARBARA: Pontosan! Csak kövesd a szenvedélyedet, élvezd és élj! Úgy értem, ha ez az egész úgyis véget ér, ahogy ezt sokan hiszik, akkor tudod, hozd ki belőle a legjobbat!

ADAMUS: Tehát a szabályok! Ez azt jelenti - igen, (mondja Lindának), egyelőre csak ennyit írd, hogy „szabályok”. Ez azt jelenti, hogy amikor elmentek innen és beszálltok az autókba egy jó pár pohár bor után és úgy kezdtek vezetni, mint a denevér, aki pánikszerűen menekül éppen a pokolból, ezen a csúszós, jeges, havas hegyi úton - mert a szabályok rátok nem vonatkoznak?

BARBARA: Én nem erre gondoltam.

ADAMUS: Á! Te nem erre gondoltál. De...

BARBARA: Tennék ide egy nyilatkozatot. (nevetés)

ADAMUS: Hát igen! Egy kis helyesbítés kellene! (nevetés)

BARBARA: Igen.

ADAMUS: Akkor abszolút és ez is egy kitűnő meglátás, mert amikor beszéltünk a szabályokról, arról, hogy „Ezek nem a te szabályaid” - ezt a Shaumbra oly sokszor félreérti, mert azt hiszik, hogy ez mindenki más szabályáról szól. Sok szabály, sok törvény megegyezést jelent az emberek között, hogy ezáltal létrehozzák az egyensúlynak egyféle hasonlóságát. És azok nem feltétlenül rosszak.

De amikor mi - amikor Én - a szabályokról beszélek, akkor azokról beszélek, amik a te saját szabályaid saját magad kapcsán. Sokkal több szabály olvasható a saját életed könyvében az állami vagy szövetségi kormányok vagy városok törvénykezéseinél. Sokkal több szabállyal bírsz a saját életedben arról, hogy mi az, amit megtehetsz és mi az, amit nem tehetsz meg, hogyan kell öltözködnöd, hogyan kell cselekedned, hogyan kell élned, mi a jó és mi a rossz - én ezekről a szabályokról beszélek.

Tehát a kérdés a következő - és abszolút egyetérték azzal, hogy ez rajta legyen a listán. A kérdés a következő - de milyen szabályok? És mi történik? Teljes anarchia a rendszerben?

BARBARA: Nem. Én azokról a szabályokról beszélek, amiket más emberek tanítottak meg nekünk, pl. a szüleink és a tanáraink, akik ilyeneket mondtak nekünk, hogy: „*Ezt nem szabad megtenned. Azt kell tenned.*”

ADAMUS: Á!

BARBARA: És amikor valamivel kapcsolatosan nem érzed jól magad, akkor innen tudod, hogy az nem a tiéd és az minden bizonnyal valami olyan, ami nem fekszik neked és talán egyszerűen csak meg kell találnod a saját egyéni módodat, ahogy kifejezed magad, anélkül, hogy az mindenki más kellemtlenül érintene, de a lényeg az, hogy te magad jól érezd magad ettől a saját bőrödben. Ezt akartam az előbb mondani.

ADAMUS: Én azt mondanám, hogy a szabályok két oszlopban értendők. Az egyik oszlop azokat a szabályokat tartalmazza, amiket mások erőltettek, helyeztek rájuk, amik belétek égtek, vagy amiket mások ültettek belétek - a szüleitek, a tanítóitok, a média, a vallásos és spirituális vezetők...

LINDA: A muszájok...

ADAMUS: Igen, a muszájok, a kötelezettségek. És a másik oszlopban pedig a saját szabályaid szerepelnek, azok, amiket te róttál ki saját magadra. Néha ezek teljességgel konfliktusban állnak egymással, de mégis hagyod nekik, hogy együtt létezzenek. Néhanap nem hagyod.

Tehát, ez csodálatos. És jó dolog lenne, ha mindenekelőtt tudnád, hogy „melyik a tiéd és melyik nem a tiéd” a szabályok közül.

BARBARA: Pontosan.

ADAMUS: Mi az, ami valahonnan máshonnan származik? Tipikus, amikor azt mondod, hogy: „*Nekem így meg így kell viselkednem, amikor...*” akkor most maradjunk csak meg a temetési témánknál - temetésre megyek. Ezt most direkt csinálom, hogy Cauldre-t idegesítsem. Látott valamit egy weboldalon - nem tudom miért mászkál ilyen helyekre - ahol azt írták, hogy Bíbor Kör egy halotti szekta.

LINDA: Nahát!

ADAMUS: Tehát, igen, mi állandóan ezt tanítjuk nektek. Hogyan haljatok meg kegyelemben - abszolút! (nevetés) És méltósággal! És nem a régi emberi módon! Hogyan éljtek, mielőtt meghaltok, lényegében ez...igen! Igen, ez a halál előtti élet szektája.

De maradjunk csak meg a szabályokkal kapcsolatos analógiánknál. Mi a tiéd és mi nem a tiéd? Ezt vedd csak szemügyre! Sok olyan szabályod van, ami tényleg nem is a tiéd. Akkor készen állsz az elengedésükre?

Aztán pedig vedd szemügyre a saját szabályaidat! És azt is, hogy körülbelül mégis, mikor alkottad meg azt a szabályt? Szolgál az még téged egyáltalán? Ez nem azt jelenti, hogy ki kell törni az anarchiának, bár esetenként ez is lehetséges, ha ezt akarod - de inkább azt jelenti, hogy engedd el a szabályok mögött megbúvó energiát, terjeszd ki magad és térj vissza az életbe! Jó.

BARBARA: Engedd el a korlátaidat!

ADAMUS: Engedd el a korlátaidat! Abszolút! Ezt teszed?

BARBARA: Próbálkozom. Igen.

ADAMUS: Próbálkozol. Igen, igen.

BARBARA: Határozottan próbálkozom.

ADAMUS: Emellett ki kell tartanod! Most egyenesen kell ülnöd! Igen és fel kell állnod és... (nevetés és Adamus is nevet) szóval, jó, kiváló. Köszönöm. Köszönöm. Értékelem a meglátásodat.

3. számú tipp - Bizalom

A következő dolog a listán - és ne feledjétek, csak tizenkettő jöhet ma. Ez a szabály. Ez a szabály. Mit mondotok ti a világnak 2012-ről? Milyen tippeket vagy eszközöket adtok nekik?

EDITH: Bízz magadban!

ADAMUS: Bízz magadban, oké.

EDITH: És akkor a tapasztalatodat bölcsességgé integrálhatod.

ADAMUS: Igen. És akkor ezt írjuk is fel - bizalom. Ez egy nagy falat Edith. Ez egy jókora falat és

hadd kezdjem el felboncolni! Te megbízol magadban? Szüksége lesz a mikrofonra egy jó ideig! (nevetés) Most akkor beszélgetni fogunk mi ketten egymással. Edith, te megbízol magadban?

EDITH: Igen. Igen.

ADAMUS: Igen. Megkérdőjelezhetetlenül? 100%-ban?

EDITH: Igen.

ADAMUS: Biztosan?

EDITH: Igen.

ADAMUS: Jó. Kitűnő. Köszönöm. Köszönöm a válaszodat, mert ahogy ezt Kuthumi mondja, ahogy kimondod: „*Igen, meg vagyok világosodva*” - akkor az ténylegesen elkezd megtörténni. Szóval mit mondanál azoknak az embereknek, akik nem bíznak meg magukban?

EDITH: Azt, hogy a kétség fájdalmat okoz.

ADAMUS: Hogy a kétség fájdalmat okoz. Később majd beszélek a kétségről.

EDITH: Szegénnyé, éhessé és ostobává tehet.

ADAMUS: Nos, mindezt már ők is tudják! (a közönség és Adamus nevet) Honnan tudsz ilyen bölcs dolgokat kedvesem?

EDITH: Természetesen tőled tudom. (még nagyobb nevetés)

ADAMUS: Nem, lényegében mindezt magadtól tanultad meg.

EDITH: Igen.

ADAMUS: Abszolút. Tehát a bizalom az egyik legnagyobb téma. Sok ember botladozik ebben a témában. Keresztül jutnak az első és a második tippet a listán és akkor meg bele fognak ütközni a bizalom kérdéskörébe. Nem értik azt. Talán akarják. Talán jól hangzik, de nem értik ezt - mit is jelent teljességgel megbízni magukban - és oly sok minden történik, amik kiveszik az embert a bizalmából.

Szinte olyan ez, mintha minden... megalkották ezt a valóságot maguknak, ami csak és kizárólag a bizalmatlanságról szól. Mindezt a választásaikkal, a hitrendszerekkel tették, azzal, amilyen módon bevonzották az energiákat az életükbe és mostanra létrehozták a saját bizalmatlan világukat. És ezen belül élnek. Ezért most már minden a bizalmatlanságról szól számukra, kifejezetten saját magukon belül.

Ez egy nagyon nehéz dolog, mert az energia eléggé szó szerint válaszol a tudatra és amikor ott a bizalmatlanság, akkor az csak még több bizalmatlanságot teremt és most már a bizalmatlanság világában élsz. Ebből hogyan lehet kilépni? Hogyan tér valaki vissza az önmagába vetett bizalomhoz? Amikor minden, ami csak történik velük - mondjuk éppen egy nagyszerű beszélgetést folytattak veled a bizalomról és ahogy kiteszik a lábukat az ajtón, elcsúsznak a jégen és eltörik a lábukat - szerinted mi fog ilyenkor történni? Nos, újra visszatérnek a bizalmatlansághoz. „*Ez egy kalap szar volt*” - ahogy ezt Sart fogalmazná meg.

SART: Igen!

ADAMUS: Igen! (Adamus nevet) Figyelmeztetnünk kell benneteket, hogy mikor mondjátok ezt a megfelelő résznél!

Hányan rendelkeztek hasonló tapasztalatokkal? Elmentetek egy tanfolyamra, vagy egy összejövételre, vagy csak elolvastatok egy inspiráló könyvet, vagy történt valami inspiráló az életetekben és a szó szoros értelmében a következő pillanatban megcsörren a telefon és rossz hírt közölnek, vagy pedig elcsúszol és elesel, vagy valami hasonló dolog történik. És ilyenkor mi

szokott történni? Visszatértek a gondolkozáshoz és visszatértek a bizalmatlansághoz. És akkor meg azon töprengtek, hogy ez talán nem nektek való. Hogy talán a Szellem próbál ezzel valamit a tudtokra adni. Talán rossz úton jártok és ekkor...(gesztikulál és valaki kimondja a szót „összehúzódtok”) ...összehúzódtok. Köszönöm...próbáld ezt meg ma Cauldre-n keresztül juttatni - szóval összehúzódtok, összezsugorodtok.

Tehát a bizalom az jó tipp, de hogyan tanul meg az ember megbízni magában? (valaki beszél: választja) Választással, ez jó. De akkor innentől kezdve egy csomó tapasztalásban lesz részed, ami mind a bizalom témakörét fogja eléd tárni. Ez nem azt jelenti, hogy egyből manifesztálni is fogod azokat, csak azt, hogy sok tapasztalásban lesz részed a bizalmatlansággal kapcsolatosan annak érdekében, hogy segítse a bizalmadat. Az energia elég érdekesen működik.

Hogyan tanulja vagy tapasztalja meg az ember a saját magába vetett bizalmat? Ez nagy falat. Ha erre most meg tudjuk adni a választ, akkor azonnal átkerülünk egy másik szintre. Igen? Szükségünk lesz itt a mikrofonra!

ALAYA: Elfogadással.

ADAMUS: Elfogadás, igen. Ezzel egyetértek, ahogy szerintem mindenki más is, de mesélj már egy átlagembernek az elfogadásról! Most akkor már tényleg nagyon össze fognak zavarodni - bizalom és elfogadás - ez a két dolog rendkívül idegen a számukra. Teljesen egyetértek egyébként azzal, amit mondasz, de hogyan tudjuk ezt lépárolni? Hogyan veszel rá valakit, hogy megbízzon magában? (valaki suttogja: önszeretet)

SHAUMBRA 2: (nő) Önszeretet.

ADAMUS: Önszeretet! Á, na most aztán tényleg nekiütközünk az egyik legnehezebb dolognak! (nevetés) Akkor (Lindának) írd még alá, hogy „elfogadás, önmagunk szeretete”. És igen, mindannyian jól tudjuk, hogy ez korrekt. Mindannyiótoknak voltak ezzel kapcsolatos tapasztalataitok, de ez a legkeményebb dolog, amit egy ember valaha is meg fog tenni. Ez a legkeményebb dolog, amit bármelyik dimenzió bármelyik angyala valaha is meg fog tenni. Ez a Föld igazi, végső tapasztalása - önmagad szeretete. A létező legnehezebb dolog.

ALAYA: Hidd el! Hidd el! Hidd el, hogy képes vagy rá!

ADAMUS: Hidd el, hogy képes vagy rá, hogy meg tudod tenni? Ezzel vitába szállnék, mert először is, mi a hit, a hiedelem alapja? (valaki válaszol: a képzelet) Nos, de mi az alapjuk arra, hogy higgyenek valamiben, mert...(valaki válaszol: a saját tapasztalatuk). A tapasztalatuk.

ALEYA: De ha képes vagy kigondolni, megfogalmazni egy gondolatot, ha képes vagy valamit elképzelni, akkor elhiszed azt és megbízol abban, hogy meg tudod azt tenni és akkor az a valami meg fog teremődni.

ADAMUS: Igen, te képes vagy erre.

ALAYA: Igen, én képes vagyok.

ADAMUS: Ti igen.

ALAYA: Igen.

ADAMUS: Tehát ez itt a dilemma, hogy mindezt hogyan mondod el más embereknek? Mert ezzel arra kéred őket, hogy bízzanak meg magukban, amit nehéz megtenniük. Megbízhatnak egy szinten magukban, de a bizalom olyan, akár...számukra a bizalom azt jelenti, hogy megbízhatnak a kicsike, szűkös és korlátolt csőben, amiben az életüket leélik és sok-sok dolog nem fér bele abba a csőbe. A bizalom így lényegében egy összeszűkülést jelent számukra, mert az emberek egy bizonyos értelemben összeszűkítik, összezsugorítják magukat. Létrehoznak egy elképesztően korlátolt és szűk környezetet a maguk számára - amit ők a legbiztonságosabbnak hisznek - és onnan nem

hajlandóak kilépni. Egy hatalmas ház egy apró kis szobájában éldegélnek és még azt sem tudják, hogy több szoba is létezik abban a házban.

Ezért a bizalom a legtöbbjük számára korlátozottságot jelent. „*Kicsikét fogok csak élni, mert azt az ellenőrzésem alatt tudom tartani és ezt tudom kezelni.*” És kérd csak meg őket arra, hogy bízzanak meg abban, hogy azon az aprócska kis szobán kívül, amiben jelenleg élnek, létezik egy hatalmas ház! És, hogy bízzanak meg abban, hogy ebben a házban a többi szoba - már amennyiben ez a ház egyáltalán létezik, ugyebár? - nem aligátorokkal, tigrisekkel és hatalmas szörnyekkel van tele! Ezek mind... itt most nem vitatkozom, csak azt mondom, hogy éreztetek bele egy átlagemberbe vagy egy kissé az átlagon felüli emberbe!

ALAYA: Ez egy hosszú beszélgetésnek tűnik és nekem és neked is sok időnk van.

ADAMUS: Ó, igen.

ALAYA: Tudom.

ADAMUS: Ó, igen.

ALAYA: Sokszor nem győzők elég gyorsan írni, amiket mi ketten beszélgetünk...

ADAMUS: Igen, igen.

ALAYA: De a példa segít nekik.

ADAMUS: Igen, a példa. És jut eszembe, ha ezt egy beszélgetésként érzékeled, az azért van, mert amikor ezt tesszük, akkor az a részét képezi az Új Földön zajló képzéseknek. Egy részed ekkor felismeri, hogy milyen messzire jutottál, amikor ilyen és ehhez hasonló kérdéseket teszünk fel és ez a részét képezi annak a lejárati folyamatnak, amin éppen most megyünk keresztül, lejáróljuk az energiákat, anélkül, hogy vaskos könyv köteteket töltenénk meg ezzel. De hogyan pároljuk le ennek a lényegét?

4. számú tipp - Az elvárások elengedése

Tehát abszolút: bizalom, elfogadás, önmagad szeretete és ezek itt maradnak a táblán, de mi tovább megyünk, pedig ezek tényleg a nagy dolgok. Kérnék egy pár véleményt erről - igen és David máris viszi a mikrofont - véleményeket kérnék a témáról. Ki kell, hogy szedjétek a kezéből a mikrofont.

LARA: Szerintem ahhoz, hogy a bizalmat teljesen meg tudjuk élni, el kell engedni minden elvárásunkat a végeredményre vonatkozóan.

ADAMUS: Ez az, köszönöm. A végkifejletre vonatkozó elvárások elengedése. És szerinted erre hajlandóak az emberek? Egy kicsikét.

LARA: Igen.

ADAMUS: Egy kicsikét. Félig-meddig. Azt mondják: Egy szintig, majd azt is mondják: „*De hiszen pontosan ezért vagyok benne a játszmában, az elvárások miatt. Akkor meg miért is engedném el azokat?*”

Ez érdekes. Ahogy ezt mindannyian bensőségesen tudjátok, az elengedés folyamatában és annak folyamatában, hogy végül visszatérjétek az önmagatokba vetett bizalomhoz, önmagatok elfogadásához és önmagatok szeretetéhez - eközben megjártátok a poklot - vagy nem - de mindenképpen olyan dolgokon mentetek keresztül az életetekben, amit egy normál ember bizarrnak tartana. Átmentetek bizonyos dolgokon - akár azon, hogy elveszítettétek a munkátokat, akár egy kapcsolatot veszítettetek el, vagy valami az egészségedre volt hatással. De bármi is történt - ezek egyike sem volt általatok pozitívnak nevezhető emberi tapasztalás. De a végén ti magatok is

rájöttetek, hogy mindez *szükségszerű* volt. Annak el kellett mennie. Kapcsolódnod kellett a Lélek Éneddel és annak meglátásaival, hogy többé már ne csak egy hétéves ember légy.

Jó. Még jöhet egy pár. Négy dolog szerepel a táblán. És csak két és fél oldalnyi papírunk van, amire írhatunk, tehát csak röviden!

LINDA: Írhatok kisebb betűkkel.

ADAMUS: Igen. Következő.

5. számú tipp - Bizonyosság

GAIL: Már régebben mondtam, de most is csak azt mondom az utca átlagemberének, hogy „minden rendben lesz.”

ADAMUS: Igen - eszközök - Minden rendben lesz. És működik?

GAIL: Én úgy találok, hogy működik, mert nem akarnak semmit azokról a dolgokról hallani, annak ellenére, hogy mi értjük ezt.

ADAMUS: Igen.

GAIL: De az átlagembernek, aki éppen ki van borulva, mert épp most közölték vele, hogy gyógyíthatatlan rákja van, vagy hogy elveszítette az állását, csak annyit mondok...minden rendbe fog jönni.

ADAMUS: Igen.

GAIL: Mindössze egy gyengéd, szerető segítségre van szükségük, aki azt mondja: „*Én nem próbálok megoldani a te problémádat, de minden rendeződni fog.*”

ADAMUS: Shaumbra, ezt felírjuk a táblára? „Minden rendben lesz” - (A közönség igennek válaszol)

Oké, jó. Akkor írjuk fel! „Minden rendeződni fog.” - És lényegében egyetértek veled, mert amikor ezt mondosz - amikor *te* ezt mondosz és nem mások, hanem amikor *te* ezt mondosz - akkor te Szabványként, példaként állsz ott. És amikor ezt mondosz, akkor nem csak a szavak sorjáznak elő a szádból - Minden rendben lesz - mert ezt már te magad is hallottad korábban és tudod, ha egyszer ezek a szavak kijönnek a szájakon, akkor az...hogyan is hívjátok ezt?

SART: Szarnak. (nevetés)

ADAMUS: Egy kalap szarnak. Igen, igen. De amikor ezt *te* mondosz és ott vagy valakivel és azt mondosz neki, hogy: „*Minden rendben lesz*” - akkor ennek van egy energiája. Ehhez társul egy tekintet. Ezzel együtt jár egy magabiztosság, hiszen te már keresztülmentél ezen és ezt tudod és épségben vagy. Igen, van még egy-két problémád, de már rendelkezzel ezzel a magabiztossággal, hogy: „*Minden rendeződik. Miért? Mert ezt választottam. Miért? Mert az energiák engem támogatnak. Miért? Mert egy nagyszerű teremtő vagyok. Vagyok, Aki Vagyok. Minden rendben lesz.*”

És elérkezik egy pont - visszatérve a halál témánkra - amikor már az sem érdekel majd, hogy élsz vagy meghalsz. Az is rendben lesz. Az csak egy tapasztalás. És váratlanul, lényegében - és viccelek itt a halállal, mert ha képes vagy ezzel viccelődni, ha képes vagy ezen nevetni, akkor az egyszeriben csak már nem az a démon, ami a válladon leleskedik minden áldott nap. Egyszeriben csak a halál eltűnik, mivel te az életet választottad. És akkor nyugodtan nevetethetünk rajta, mert úgyis minden rendben lesz. Én ezt nevezném a Szellem és a magabiztosság hangjának.

Nos ők erre majd valamiféle magyarázatot akarnak hallani és ilyeneket fognak kérdezni: Akkor ez

most azt jelenti, hogy ki fogom tudni fizetni az összes számlámat? - A kérdés az lesz és én itt most a tipikus embert játszom el - Ez azt jelenti akkor, hogy ki fogom tudni fizetni az összes számlámat? - Nem. Egyáltalán nem azt jelenti! Ez egyébként sem számít. Miért? Ha csődbe is mész, az nem számít.

Amikor elkezdesz azokra a dolgokra fókuszálni és megkapod az azonnali válaszukat, a tipikus emberi válaszukat és azt mondod nekik: Minden rendben lesz. - akkor belenézel a lelkükbe és akkor mondod, hogy - Minden rendben lesz! - A lelkük örökké él. A lélek egy nagyszerű tapasztalást él meg. És a számlák? Á, az nem számít! Minden rendben lesz. Talán ki fogod fizetni azokat, talán nem. Talán találsz egy új párkapcsolatot, talán nem. Akkor is minden rendben lesz. Megtanulod szeretni magad. Fel fogod ismerni, hogy nem igazán van szükséged a pénzre. Minden energiával rendelkezél, amire csak szükséged van. Minden rendben lesz.

Oké, szóval itt vagy. Azt mondod nekik, hogy minden rendben lesz, mire ők azt kérdezik tőled: Találni fogok egy új állást? - És te erre azt feleled: Talán. Talán nem. De minden rendben lesz.

EDITH: Azt fogod mondani: Szavazz a demokratákra! (nagy nevetés, Adamus is nevet)

ADAMUS: Tehát Edith azt választja, hogy behozza az osztálytermünkbe a politikát! (nevetve)

LINDA: Jobb ha ő teszi, mintha én tenném. (valaki azt mondja: jobb, mint a szex)

ADAMUS: Igen, jobb, mint a szex! Oké, már ötnél járunk! Jöjjön a hatodik. David, vidd a mikrofont, sok kéz van a magasban!

LINDA: Sart már régóta jelentkezik.

ADAMUS: Ez egy nagyon aktív csoport. Nagyon megvilágosodott csoport. Rupert?

6. számú tipp - Öleld át a változást!

RUPERT: Engedd meg a változást! Sőt, válaszd a változást!

ADAMUS: Igen! Engedd meg a változást, ez jó.

RUPERT: Maradj rugalmas, mert a változás kiszed a beragadtságodból.

ADAMUS: Ez elkerülhetetlen.

RUPERT: Ez elkerülhetetlen. Tehát ha lényegében megengeded a változást, sőt, ha választod a változást apróbb dolgokban, akkor ez könnyebbé teszi, hogy a változás beáramoljon az életedbe.

ADAMUS: Az emberek miért nem kedvelik a változást?

RUPERT: Mert az ijesztő.

ADAMUS: Miért?

EDITH: Mert kellemetlen.

RUPERT: Mert nem tudod mi lesz.

ADAMUS: Mert kellemetlen. Mert nem tudod mi lesz. És most visszatérek az analógiámhoz - egy aprócska szobában élsz, aminek még ablakai sincsenek egy csodálatos, hatalmas házban, de te elszigeteled magad egy aprócska kis szobában, mert azt képes vagy kezelni. Az tudod irányítani. Már megtanultad, hogyan kell ezt kezelni. A ház többi szobája viszont magával ragadó, ismeretlen, bizonytalan.

De ti a változásról beszéltek és a változás egy csodálatos dolog. Hála Istennek, hogy létezik a változás, köszönjétek meg magatoknak a változást - hogy létezik ez a természetes fejlődési folyamat, aminek a következtében tényleg nem tudtok visszafordulni. Tényleg nem tudsz

visszafordulni, teljesen mindegy, hogy egy páran milyen keményen is próbálkozzatok a visszafordulással. A változás elkerülhetetlen. Tehát, amikor azt mondd az embereknek, hogy: Engedd meg a változást az életedben! - akkor szerinted erre mit fognak neked mondani?

RUPERT: Milyen változásra gondolsz?

ADAMUS: Ezt fogják mondani, hogy „Milyen változásra gondolsz?”

RUPERT: Nos, hát bármit mondhatnak, de szerintem, én azt mondanám nekik, hogy ha tényleg, igazán megengeded a változást az életed apróbb dolgaiban - ha megtöröd a rutinodat és apróbb változtatásokat eszközölsz a napi életedben - akkor a többi változás, ami esetleg bekövetkezik, mint amilyen egy munka elvesztése, vagy a társad elvesztése, vagy legyen az bármi, akkor ezek is mind könnyebbek lesznek.

ADAMUS: Ja. És ha nem bánnád, akkor átváltoztatnám ezt a következőre: Öleld át a változást!

RUPERT: Ühüm.

ADAMUS: Öleld át a változást!

RUPERT: Ez az!

ADAMUS: Tehát ne csak engedd meg, de lényében öleld is azt magadhoz és örvendezz felette és ez bámulatos! És akkor feltámad majd bennük az aggodalom, mert ők csak jó változásokat akarnak!

RUPERT: Bizony.

ADAMUS: Jó változásokat.

LINDA: Igen!

ADAMUS: Pedig fontos lenne megértetni velük, hogy amennyiben az inga egyik irányba sem leng ki, akkor csak egy helyben áll és csak be van fagyasztva és nem mozdul egy tapodtat sem - és sok embernek ilyen az energiája, nem leng ki az inga egyik irányba sem - és ha elkezd valamelyik irányba mozdulni, akkor az mind a két irányba kileng, mind a két ítélezési irányba. Ezért lesz közte olyan, amit jónak ítél meg és lesz olyan, amit rossznak ítél meg. Itt kell visszatérni a bizalomhoz! Képes vagy megengedni, hogy az inga csak áramlásban legyen?

Ezzel visszatérünk ahhoz a kérdéshez, amit majd fel fognak tenni, hogy vajon ki mozgatja az ingát? Talán valamiféle másik létező manipulálja az inga mozgását, vagy tán maga a „lélek”, aki valahol jó messze s távol él a legtöbb embertől, vagy Isten, vagy a szellemi vezetőik mozgatják azt az ingát, vagy netalántán egy anyagi csoport? Tehát a kérdés az, hogy ki mozgatja az ingát. És akkor meg kell, hogy történjen annak megértése, hogy igazából *saját maguk* mozgatják azt, mindössze letagadják. Oké, jó.

A következő dolog a listán - és ezzel Onhoz, Garret-hez fordulok, mert neki volt egy ilyenje ezen a héten, ami fontos volt és szeretném, ha ezt elmondanád. (nevetés, ahogy Adamus valamit Garret fülébe súg) Tehát miközben megpróbál visszaemlékezni, hogy miről is beszélt.....

GARRET: De én erről nem akarok beszélni! (Adamus és a közönség nevet)

ADAMUS: Arról beszélsz, amiről csak akarsz.

GARRET: Mondhatok kettőt?

ADAMUS: Igen, igen, abszolút. Kettőt.

7. számú tipp - nevetés

GARRET: Nevetés.

ADAMUS: Ez az egyik, amit én is akartam mondani.

GARRET: Mert ha egy éven belül úgyis nevetni fogsz az egészen, akkor miért is ne nevetnél már most is rajta?

ADAMUS: Abszolút. Abszolút. (taps) Ez tényleg a ti listátok, de van három dolog, amit szeretnék, ha felkerülne a listákra és ez volt az egyik közülük: a nevetés.

LINDA: Apropó, milyen divatos ma az öltözeted! Tiszta fekete!

ADAMUS: Akkor állj fel, hadd lássa mindenki! (Garret egy pillanatra feláll)

LINDA: Fekete ing, fekete nyakkendővel. Húha!!! (a közönség is hasonlóan reagál)

GARRET: Ez csak a jelmezem, ahhoz hasonlóan, ahogy Sart is jelmezt visel!

ADAMUS: És ezt hogy neveznéd? (Adamus nevet)

GARRET: Kosztümnek.

ADAMUS: Jó. Nevetés - ez olyan nagyon fontos. És most a nevetés kapcsán, tudom, hogy nem vagyunk olyan súlyosak, mint egy-két másik dolog itt. Egyszerű. Én egyébként a nevetéssel kezdeném. Ebben az évben szükségetek lesz rá! Akartok majd nevetni. Miért is ne? Miért is ne?! És tudjátok, amikor hallotok majd egy-két örületes dologról, ne legyetek már annyira álszentek és szenteskedőek azokkal kapcsolatosan! Nevésetek rajtuk! Lesz egy-két örült dolog - nevésetek rajtuk - akár a saját életetekben, akár a külvilág eseményei kapcsán! Ezek mindössze változások, amik bekövetkeznek. Tényleg azok.

Igen, néha az emberek ezek eredményeképpen szenvednek, de egy fura és mégis csodás módon, amit lényegében ők választanak maguknak. Ez a tapasztalásuk, ez az, amit akarnak - nem arról beszélek, amit tudatosan akartok - és ilyenkor vessétek be a nevetésre való képességeteket! Ez az, amit annyira szeretek Kuthumiban! Meg tud nevetetni benneteket, sírásra tud fakasztani titeket, be tud vinni titeket az érzéseitekbe! Mert Kuthumi ezt teszi - érez. Tehát, a nevetés! Ez nagyon fontos lesz.

Következő!

8. számú tipp - Az álmok

GARRET: Ne aggódjatok többet a megvetendő, csúnya aspektusaitok miatt! Amit ennél is nehezebb integrálni, azok a beteljesületlen álmaitok!

ADAMUS: Igen, igen! A beteljesületlen álmok! Ez egy kitűnő, remek megfigyelés! Valamelyik éjjel erről beszélgettek - én meg hallgatóztam - és most megtalálom a módját annak, hogy...

LINDA: És le is fogod párolni?

ADAMUS: Igen, de ezt két szinten fogom megtenni, előbb nektek. Amiről itt Garret beszél, az az álmaitok integrálása, manifesztálása. Sok időt töltöttetek ezzel, sokszor éreztétek ezeket az integrálódó aspektusokat - az álmaitok is aspektusok - és sok időt töltöttetek el mindezekkel az aspektusokkal. És most a lepárlásnak egy olyan pontjára érkeztetek el, ahol integráljátok az álmaitokat. Megtennéd, hogy elmagyarázod mit értesz ezalatt?

GARRET: Nos, sokszor elképzeltünk, fantáziáltunk dolgokat, amik segítették azt, hogy valamiképpen megbirkózzunk életünk látszólagos szarságaival. Az életünk elől az álmainkba, a fantáziánkba menekültünk.

ADAMUS: Igen. Akkor most az álmot úgy érted, mint amikor éjjelente álmodsz, miközben alszol, vagy pedig...

GARRET: Nem, én az álmok alatt az álmodozást, a fantáziálást értem.

ADAMUS: Ébrenléti álmodozást értesz alattuk, köszönöm. Mert az álmok és fantáziák kétféle dologra is utalhatnak természetesen. Jelenthetik az éjszakai álmaitokat és jelenthetik a vágyaitokat, az ötleteiteket, a fantáziálásaitokat, a varázslatokat. Tehát az álmok integrálása. Ezt talán le kellene írni...

LINDA: Integráció?

ADAMUS: Az álmok integrálása - ami nagyon nagy fontossággal bír számotokra az idén.

Néha előfordul, hogy az álmaitok és a céljaitok kissé keresztezik egymást. Egyáltalán nem vagyok a híve a céloknak és a sok tervezésnek - de tudom, hogy vannak olyan tevékenységeitek, ahol foglalkoznotok kell a részletekkel - de egy tágabb értelemben véve. Nem vagyok a célok nagy rajongója, mert ezekkel általában egy mentális és sok esetben realitást nélkülöző elvárásokat támasztotok magatokkal szemben.

De az álmok mások, mert azok a szívből erednek. Az álmok nyitottak és nem kell lépések sorozatán átjutnod ahhoz, hogy elérkezz egy meghatározott végkifejlethez. Az álmok nincsenek lezárva, hanem nyitottak. És folyamatosan terjednek, tágulnak, miközben a célok nagyon is lineárisak. Ezért az egy bizonyos ponton leáll.

Az álmaitokat a legtöbbször a más birodalmakban tartogatjátok - az álmodozásaitokat, amikor beleéreztek dolgokba, amikor elképzeltétek a dolgokat - és kint tartogatjátok őket. A csövön kívül tartogatjátok őket és erről máris beszélni fogunk. Nem hozzátok be ide, ebbe a valóságba őket!

Szerintem a Shaumbra számára talán ez lesz a *legfontosabb* dolog az idén - hogy hozzátok ide be az álmaitokat, vágyaitokat - mert az álmaitokban benne van a Lelketek, a bölcsességeitek, a potenciáljaitok. Az álmok egyenlők a potenciáljaitokkal. A Lelked potenciál. Tehát integráljátok az álmaitokat és hozzátok be őket ide, ebbe a valóságba!

Na ez persze nem azt jelenti, hogy nekiálljatok és megpróbáljátok terveket kovácsolni a vágyaitok, álmaitok kapcsán és hogy megpróbáljátok kierőltetni és megoldozni az álmaitokat. Egyszerűen csak engedjétek meg, hogy beáramoljanak ide! Ez nem azt jelenti, ha mondjuk volt egy álmod arról, hogy Franciaországban táncolsz egy hatalmas színpadon, de mondjuk most 78 éves vagy - ez nem azt jelenti, hogy pontosan ezt fogod tenni. Látjátok, ilyenkor lesztek mentálisak és lineárisak. Itt lehet nektek ez az álom és annak az esszenciája és mindezt megteheted anélkül, hogy utaznod kellene. Behozhatod ezt a dinamikát az életedbe és beintegrálhatod magadba.

És ha egyszer elkezded az integrálást, akkor rá fogsz jönni, hogy ennek nem kell fizikai síkon beteljesülnie, bár az is lehetséges. Nem kell ehhez egy hatalmas színpad Párizsban, mert megteremtheted a saját színpadodat. Ezt nem szó szerint kell venni, ahogy az elme néha azt mondaná neked, hogy de igen, ezt kell tenned. Nézz a felszín mögé és lásd meg a szimbolikus energiát benne!

A szimbolikus energia pedig sokkal inkább a kifejeződésről, az örömről és az éneklésről szól és az emberekkel való megosztásról. Ez a szimbóluma ennek. A szó szerinti rész pedig ezt mondaná: „*El kell mennem Párizsba, ezen a pontos napon ebben és ebben a színházban ezt és ezt kell tennem...*” Na ilyenkor szokott bejönni a frusztráció és az aggodalom, a szorongás és itt jön be a bizalmatlanság is, mert ha ez nem történik meg így, akkor azt hiszed, hogy valamit rosszul tettél.

Amikor beleérezel az álmaidba és integrálsz őket, akkor hirtelen rádöbbsz, hogy a részletek nem fontosak. Nézz bele a mögöttes energiákba - ott a nevetés, az öröm, a kreativitás, az energia megosztása, a mozgás - és ezek a fontos dolgok. És váratlanul megérted, hogy amit szó szerint értelmeztél - hogy egy bizonyos helyen kell lenned, ahol meghatározott számú ember van, az nem számít. Az lényegtelen.

Jó. Kitűnő! Egyre keményebbek és keményebbek vagytok számomra mindig. (kisebb nevetés) Még négy van hátra és gyorsnak kell lennünk, mert még el kell....

9. számú tipp - Kövesd a szíved hangját!

RUTH: Nos én csak azt mondanám, hogy csak azt tedd, amit a szíved diktál, amit a szíved akar.

ADAMUS: Igen, kövesd a szíved! Hallgass a szívedre! Mondhatjuk ezt - hogy kövesd a szíved vágyát? Na írjuk fel ezt is!

Ha nem vettétek volna észre sok olyan választ kapunk, amik nagyon kompatibilisek, ugyanakkor pedig mégis rendelkeznek a saját ellentmondásaikkal. Nehéz a szívedre hallgatni, annak a vágyát követni, ha közben meg nem bízol meg magadban. És az emberek elmondják majd neked: Egyszer megpróbáltam, de katasztrófába torkollott az egész. És a végén itt kötöttem ki, bum! Végül összeházasodtunk és - tudod - ez a legutolsó dolog a világon, amit...Nem, nem! Akkor a nemiszervedet követted és nem a szívedet! (nevetés) Ez két teljesen különálló dolog!

De sokszor megesik, hogy az emberek követik a szívüket és bajba kerülnek. Miért van ez így? Miért?

LINDA: Mert kompromisszumot kötnek.

ADAMUS: Megmondom én nektek. Azért, mert saját maguk sok része még mindig egy mentális, lineáris dimenzióban van. Ott van az a részük is, amelyik követi a szíve vágyát, de a nagyobbik részük egy másik utat követ - és ez a két rész nem mindig működik együtt egymással. De előbb vagy utóbb hozzátok hasonlóan ők is meg fogják majd tanulni, hogy lehet mindent a szívből tenni és akkor ez az egész egy mozgásban lévő, kompatibilisen kiterjedővé válik egyszerre, egy időben. De amikor egy személy először kezdi követni a szíve vágyát és elküldik azt az egy sugarat vagy egy energia tapasztalást a szívbe, akkor az eleinte nagyon nehéz lehet. És akkor meg gyorsan visszahúzódnak az aprócska kis szobájukba és azt mondják: Ez nem működött. Ez egy kalap...

SART:...Szar!

ADAMUS: Köszönöm. (nevetés, Adamus is nevet) Sart, ha ezt így fogjuk csinálni, akkor nagyon ébernek kell lenned! (nevetés) Még azelőtt ki kell mondanod, hogy „szar” mielőtt én gondolnék a „szarra”. Rendben?

SART: Igen, azt tettem.

ADAMUS: Igen, igen, tudom.

Tehát az álmok világa. Ez tehát jó, remek és ezek csodálatosak. Sok haladásra tettünk szert. Jó. Van még több is és én személy szerint még két dologra várok tőletek. Ha nincsenek a listán, akkor majd bedobok valami mást. David...

SART: Mondhatom?

ADAMUS: Igen.

SART: Kapjon mindenki Adamus díjat és akkor nem lesz szükségünk a többi tizenegyre. (nevetés)

ADAMUS: Most azt akarod mondani, hogy minden élőlény a Földön kapjon Adamus díjat?

SART: Minden élőlény.

ADAMUS: Minden élőlény. Jó. Jó. Ez tetszik.

SART: És aranyból vannak.

ADAMUS: És az emberek majd rákezdik: Mi ez a...

SART:....szar.

ADAMUS: Én aranyat kértem, de csak ezt a...

SART (és a közönség) : szart kaptam!

ADAMUS (nevetve) : Igen, köszönöm. Szerintem nincs hely a listán, hogy ezt is felírjuk...de jó próbálkozás volt. Jó volt a próbálkozás. Igen.

10. számú tipp - Legyél tudatában a drámának!

MARY SUE: Oké, lehet, hogy segítened kell nekem a megfelelő szavak megtalálásában, de az érzés az: Most konfliktust teremtessz? - és máris mondok rá egy példát. Edithnek az a megjegyzése, hogy szavazzunk a Demokratákra, csak erősítette a Republikánusokat. (Adamus mosolyog) Tudod, olyan ez, mint a konfliktus, ami egyre csak arra késztet, hogy harcoljunk egymással.

ADAMUS: Ez biztos!

MARY SUE: ...ahelyett, hogy a nagyobb képet látnánk. Így nem terjedünk ki. Ez csak összehúzza tart bennünket.

ADAMUS: Bizony. És ehhez hozzáfűzném a saját szavaimat, ha nem bánod.

MARY SUE: Rendben.

ADAMUS: És talán létrehozhatnánk itt egy rajzot is, ami olyan, mint egy figyelmeztető tábla, amin a következő felirat áll: Óvakodj a drámától! - ez lenne rajta az egyik felirat. Mert egész évben örületes lesz a drámázás! Sőt, még azokon a helyeken is - Óvakodj a drámától! - ahol ez korábban nem is létezett. A dráma meg fogja találni az útját minden egyes üres térbe! A dráma meg fogja találni az útját és befészkelni magát az unalom minden egyes pillanatába! Meg fogja találni az útját az elme minden egyes részébe az idén!

Az embereket maguk alá fogja temetni a drámázás, de ha egyszerűen csak annyit mondasz nekik, hogy: Óvakodj a drámától, neked ebben egyáltalán nem kell részt vened! Nem kell ott lenned! - Akkor ez a saját választásukon fog múlni. De emlékeztess őket arra, hogy nagyon magasak az energiák. Olyan ez, mint egy elektromos kerítés. Nem kell neked a kezeddal hozzáérned ahhoz a kerítéshez! Egyszerűen csak megértheted, hogy ez egy elektromos árammal feltöltött kerítés! És elektromosság áramlik benne. Menj körbe és nyisd ki a kaput! Ne nyúlj a kerítéshez és ne azon keresztül próbálj bemenni! Köszönöm.

Jó. Még kettőnek maradt hely. Egy dolog még mindig nincs a listán. Vannak Álmaink. Ott van nekünk a Nevetés. Volna itt még egy valami. David? Igen.

11. számú tipp - Ne vedd személyesre!

JEAN: Ami nekem sokat segített, akármiről és akárkiről is volt szó, az az volt, hogy „*Ne vedd személyesre!*”

ADAMUS: Ne vedd személyesre, igen.

JEAN: Ez volt az, ami tényleg megmentette a hátsómat.

ADAMUS: A mindenit neki, ezzel most aztán elveszed a Szent Grált az emberektől! Mert ők személyesre *akarják* venni! Erre szükség van a drámázáshoz! Tényleg! Ők igenis személyesre *fogják venni*, mert sokan ezt így akarják és igen! Ehhez még hozzátehetném azt is, illetve átfogalmazhatnám arra, hogy ez tényleg nem rólad szól. Tudjátok, zárójelben - ne vedd személyesre! Így is meg úgyis megfogalmazhatod ugyanazt! Ezt tudjátok. Akkor legyen ez a 11-ik

tipp a listánkon - Ez nem személyes!

LINDA: Ez nem rólad szól?

ADAMUS: Maradjon az, hogy: Ez nem személyes.

LINDA: Oké.

ADAMUS: De az emberek szeretik személyesre venni. Már olyan sokat beleinvestáltak ebbe a személyiségükbe és lényegében, ezzel elveszel valamit tőlük.

LINDA: Ne vedd személyesre!

ADAMUS: Ne vedd személyesre. És ugyanez zárójelben, vagy másképpen megfogalmazva: Ez nem rólad szól!

Ez bizony kemény lesz, de azok, akik ezt tényleg akarják és akiknek tényleg fáj már ez, azok hajlandóak lesznek ezt meghallani és talán eljutnak a maguk felismeréséhez! Akkor jó! Még egy van hátra. Még egy dolgot keresek, ami a listához tartozik.

SCOTT: Alkoss!

ADAMUS: Alkoss?

SCOTT: Igen.

ADAMUS: Igen, nektek ez megfelelő. Ez igaz a Shaumbrára. De másoknak gőzük se lesz arról, hogy mi a fenéről is beszélsz nekik!

SCOTT: Oké.

ADAMUS: Ennek is a listán kellene lennie, de van egy valami, amit nagyon szeretnék rajta látni.

LINDA: Elvárásod van.

ADAMUS: Elvárásom van. Abszolút.

CAROL: Bocsáss meg magadnak. Ne bánts tovább magad! Ez nekem sokszor segített.

ADAMUS: És akkor végleg befejezted önmagad ostromozását?

CAROL: Néha még előfordul.

ADAMUS: Jó, jó. Jó érzés magadat bántani, ostromozni?

CAROL: Igen, igen.

ADAMUS: Jó érzés magadat bántani?

CAROL: Nem! (Adamus nevet)

ADAMUS: Jó. Abszolút. Abszolút. De tudod az emberek imádják magukat ostromozni, bántani. Miért van ez? Miért?

CAROL: Mert ettől mártírnak, áldozatnak érezhetik magukat.

ADAMUS: Igen.

CAROL: Szerintem ez egy olyan áldozati dolog.

ADAMUS: Ettől érzik életben, élőnek magukat. És ez most nem kerül fel a táblára, de az egyik legeslegnagyobb probléma az emberekkel az, hogy hajlamosak halottnak érezni magukat. Bejöttök ide, ezekbe a fizikai testekbe, ebbe a fizikai valóságba és elkezditek halottnak érezni magukat. Ezért aztán olyan dolgokat tesznek, ami arra emlékezteti őket, hogy életben vannak. Olyan furá dolgokat tesznek ilyenkor, hogy bántják magukat, meg drámáznak - rengeteget drámáznak.

EDITH: Tetoválásokat rakatnak magukra.

ADAMUS: Tetováltatják magukat. Igen, igen. Te tetováltattad magad Edith?

EDITH: Jaj, dehogy!

ADAMUS: Nem, nem. (Adamus nevet) Mindezeket a dolgokat azért teszik, hogy életben lévőnek, élőnek érezzék magukat.

12. számú tipp - Egyszerűen és könnyedén

A következőre megadom a választ.

LINDA: Türelmetlen vagy?

ADAMUS: Egyszerűen és könnyedén! - Egyszerűen és könnyedén! És ezt most nagyon komolyan mondom nektek és mindazoknak is, akik meg fogják nézni ezt a listát, mert megtehettek kétféleképpen: a nehéz, küzdelmes úton - amit sok-sok ember választ, mert annyira erre lettek beprogramozva. Ez bele lett ültetve a fejükbe! Még egy mondásotok is van erre: Fájdalom nélkül nincs nyereség! - És az emberek ezt elhiszik! A fejüket csóválják! Abszolút.

De mi lenne akkor, ha nem lenne fájdalom, amikor edzed a testedet és mégis egy tökéletesen fitt testtel rendelkeznél? - Nos, ez lehetetlen. Nem. Keményen kell dolgoznod. - Nos, ugyanezt az analógiát vidd csak át a saját életedre! Sokan azt hiszik, hogy küzdeniük kell. Hogy a nehéz utat kell bejárniuk.

És kifejezetten nektek mondom ezt most Shaumbra, hogy az idej év tele lesz intenzív energiákkal. Ezek lehetnek nagyszerű, csodálatos, mesés tapasztaások és mindezt elérhetitek a könnyű úton, a hatékony úton, vagy pedig járhatjátok a nehéz utat is! Ez nincs előre megszabva, eldöntve. Ez teljes egészében csak rajtatok áll, vagy bármelyik emberen, aki megnézi ezt a listát! Ennek nem kell nehéznek lennie. Néhányan - és most egyikőtökre sem nézek (nevetés, ahogy eltakarja a szemét), még mindig a nehéz utat járjátok és nem kell ezt tennetek. És néha egészen elképedek ezen.

És a vicces az, hogy amikor mi - és most tényleg nem akarok itt senkire sem ujjal mutogatni - Cauldre aggódik, hogy most direkt ránézek valakire, de én egyszerre nézlek titeket - néha hosszasan vitatkozunk egymással - négy szemközt, csak te meg én - és én azt kérdezem: „*Miért nem a könnyű utat választod?*” Te erre azt mondod: „*Azért, mert nem lehet, meg ezért meg azért, meg mert akkor az majd...*” és én erre azt mondom neked: „*Hú! Akkor te tényleg a kemény utat választod*” Pedig erre semmi okod sincs.

Az energiák intenzívek, de nem rosszak. Ezek nem haragos energiák. Nem szenvedő energiák. Nem raknak nagy terhet a hátatokra. Amikor elkezdtem nektek arról beszélni, hogy az idén intenzívek lesznek az energiák és hogy hatalmas potenciálok érkeznek ide, akkor láttam, hogy egy páran rögtön elkezdtek azok előtt hajlongani és energetikailag éreztétek őket magatokon. De ezek nem azok! Ezek csodálatos energiák! Ezek *elbűvölően szép* energiák. És rendkívül egyszerűek.

Sok réteg

Tehát a mondanivalóm számotokra az idej évre vonatkozóan először is az, hogy mindenben, amit tesztek, lássátok meg a rétegeket.

Van egy hajlamotok arra, hogy lineárisak legyetek. Csak egy szemszögből látjátok a dolgokat. És ehhez az egy szemszöghöz tartjátok magatokat - hasonlóan egy vágányon haladó vonathoz - és ezen a vágányon kívül semmi mást sem ismertek. Ez minden, amit megteremtettek ebben a valóság észlelésetekben, ez a vágány az, amin a vonat halad. És amikor találkozol valakivel, aki azt kérdezi

tőled: „*Mondd, miért nem választod le a vonatot arról a sínről?*” Erre azt feleled: „*Ó, istenem, azt nem tehetem! Az katasztrófa lenne! Akkor minden összeomlana!*” Nos nem, vagyis nem igazán, mert lehetséges, hogy az a vonat hirtelenjében egy repülőgéppé változna és akkor többé nem lenne szükséged a sínparra. Akkor repülhetnél! És amikor meg váratlanul azt gondolnád, hogy „*Nos, most akkor meg le kell szállnom a leszálló pályára.*” Nos, akkor megint átalakulna mondjuk egy folyóvá vagy egy tóvá és máris egy csónakban találnád magad. És ez megtörténhet pont ennyire gyorsan és ilyen könnyedén.

Tehát ebben az évben bámulatos energiák érkeznek ide és legyetek többszörösen rétegeltek! Amikor szembetalálsz magad egy problémával, amikor belefutsz valamibe, amikor beleragadsz valamibe és ezért befrusztrálsz magad, akkor állj meg egy pillanatra! Fölötte is és alatta is, az oldalán is és mindenhol rétegek vannak körülötte! Ne a régi lineáris utat válaszd!

Ez mindenre vonatkozik. A kapcsolataitok is többszörös réteggel bírnak, annak ellenére, hogy meglehetősen egysíkúan éltek meg őket. Egy nagyon lineáris módon éltek meg azokat.

A tested. Azt mondd. „*Nos, ez itt a testem. Ennek ezt meg ezt kell ennie. Így és így kell bánnom vele.*” Nem! Menj bele egy másik rétegébe! Hogyan? Nos úgy, hogy veszel egy mély lélegzetet! Megengeded, hogy túlterjedj azon, amit most a valóságodnak hiszel. Veszel egy mély lélegzetet és azt mondd: „*Tudom, hogy van ennél több is és most ki fogok abba terjedni!*” És ebből kifolyólag ez megtörténik. Megtörténik.

Minden, ami az idén, ebben az aggodalom évében történik, történjen ez a te személyes életedben vagy a nagyvilágban, szeretném, ha túllátnál a felszínen! Beszéltünk erről abban a briliáns rádió show-ban valamelyik este Astrodoc-kal és a drága Eesa Lindájával. És ez egy felvezető volt, egy remek felvezető volt az egészségügyi problémákkal kapcsolatosan, amire azt mondja az ember: „*Én ismerek olyat, aki cukorbeteg, vagy rákos.*” - vagy valami hasonló betegsége van. Erre te azt kérdezed: „*És mi az orvosi tanács? Mit kellene tennem?*”

Nos, az orvoslás is a részét képezi ennek, mert szembe akarsz nézni azzal a fizikai egyensúlytalansággal. De meg kell, hogy értsd azt is, hogy energetikailag mi okozza azt a dolgot és ehhez a felszín mögé, fölé, alá vagy az oldalára kell tekintened! Mi a cukorbetegség energetikai oka? Valaki? (a közönség többféle válasszal áll elő) A szeretet elvesztése, nincs édesség az életedben, nem szereted magadat - ez ennyire egyszerű. Ennyire egyszerű.

És akkor ezt most kombináld össze az orvosi résszel. Tegyük fel, hogy nincs édesség az életedben. Mivel nem szereted magad, ezért ezt a szeretetet nélküliséget fogod kisugározni magadból és ezért aztán nem is lesznek olyan emberek az életedben, akik szeretnek téged. Én nem állítom Edith, hogy ez te lennél, mert bárki lehet erre példa.

Ezért váratlanul cukorbeteg leszel, mivel nem adsz magadnak szeretetet és így aztán nem teremtetted meg azt, hogy az a szeretet visszatérjen hozzád más embereken keresztül vagy saját magad által. Tehát ennek az orvosi részével is találkoznod kell, sokszor azonnal, máskülönben könnyen a másik oldalon találod magad velem. Ami egyáltalán nem olyan rossz végeredményben, hiszen jól érezzük itt, odaát magunkat, de az orvosi részét sem hagyhatod ki. De az energetikai részét sem hagyhatod ki. A kettő együtt működik, értitek?

Tehát van valami problémád az életedben - legyen az mondjuk hátfájdalom. Mi a probléma a hátfájdalmak esetében? Egyszerűen, csak egyszerűen. (sokféle válasz érkezik)

RUPERT: Terhek cipelése.

ADAMUS: Túl sok teher cipelése. Köszönöm Rupert. Túl sok teher cipelése. Túl sok felelősség felvállalása. Vagy mások helyett vállalsz felelősséget, vagy önmagadat terheled túl, vagy pedig az aspektusaidat cipeled a hátadon. És ilyenkor mi történik? Nos,...(meggörnyed, mintha hatalmas terhet cipelne) Igen, hát minden bizonnyal terápiát akarsz erre, de meg kell nézned az energetikai

okát is. Mi okozza ezt?

És az energetikai okok - és most sokan azt hiszitek, hogy nem tudjátok, honnan tudhatnátok azokat - pedig azok *egyszerűek és könnyűek*. Tényleg nem bonyolultak. Nem kell ehhez filozófusnak lennetek. Tényleg nem nehezek.

Valamilyik este azt mondtam abban a rádió show-ban - és ettől sok mindenkinek felemelkedett a szemöldöke - hogy *„minden betegség, minden sérülés egy allergia.”* Mindegyik. És ha most éppen van valamilyen betegséged, akkor az allergia.

Na most, tudom...azért mondtam ezt, hogy provokatív legyek. Képesek vagytok ezt elhinni rólam? (Adamus nevet)

SART: Egy szart!

ADAMUS: Egy szart, igen! (Adamus és a közönség nevet) De nagyon sok igazság van benne. Az allergia a valaminek való ellenállást jelenti és az egy reakciót vált ki - mert így próbálja azt elengedni, kiengedni, kitűszszenteni, vagy valamit tenni. Tehát minden betegség a valaminek való ellenállást jelenti - valaminek, legyen az egy másik ember vagy emberek, vagy akár annak állsz ellen, hogy szeresd magad - ez lehet bármi.

Tehát szeretném, ha az idén szemügyre vennétek a mögöttes energetikai okokat. Dolgozzatok együtt egymással ezeken az online fórumokon, mert néha beragadtok és azt mondjátok: *„Ez túl közel van. Nem tudok rájönni. Mi történik itt valójában?”*

Amennyiben kiütéseid, pörsenéseid vagy pattanásaid vannak, állandó jelleggel, olyan, ami nem akar elmúlni, akkor mi az?

SHAUMBRA 3: Kétség.

ADAMUS: Pardon?

SHAUMBRA 3: Kétség.

SHAUMBRA 4: Irritáció.

ADAMUS: Nos igen, irritáció, de mitől?

SHAUMBRA 4: Sok mindentől.

ADAMUS: Igen, általánosságban ez a kétségtől van. Ez egy allergia és általában a kétséget jelenti. És ez a tested része, ami megpróbálja elengedni a régi dolgokat és te lényegében nem engedted ezt meg. Ezért ez egy jó nagy pörsenésben vagy pattanásban fog manifesztálódni. Elmehetsz az orvoshoz, kenegetheted akármilyen kenőccsel és akkor gyakran van, hogy eltűnik a pörsenés, de sok esetben megint kiújul. De amennyiben elmúlik úgy, hogy nem nézted meg annak az energetikai okát, akkor utána szerinted mi fog történni? (valaki azt mondja: megint ki fog újulni) Valami másként fog visszatérni, egy másik helyen és mélyebb szinten, ami sokkal komolyabb lehet és valami más tünetben fog visszatérni. Amennyiben ezzel a kétség energiával nem néztél szembe és még mindig nyüstitél téged ez a dolog, akkor csúnya köhögésként is visszatérhet. Csúnya köhögésként.

Apropó, mik a torok problémák? Azok mit jelentenek? Energetikailag olyankor mi történik? Nem mondd ki a dolgokat. Nem fejezed ki magad. Nem nyílsz meg. Egy egész listát készíthetnénk ezekről a nagyon egyszerű dolgokról és rengeteget lehetne erről írni - de mindig csak egy-két alapvető dolgot, energia témát kell megnézni.

Tehát az idén, ahogy a dolgok eljönnek hozzátok, maradjatok az egyszerűségnél és a könnyűnél! Vegyétek szemügyre a mögöttes dolgokat! Lépjetek le a lineáris útról! Nézzetek körbe! Mindenfelé kutassatok és nézelődjétek! Mi folyik itt valójában? Nem kell mentálisnak lennetek, ez nagyon

egyszerű.

Akkor most vegyünk egy mély lélegzetet!

Ma még két dolgot meg szeretnék tenni! Mindig kifutunk az időből! Mindig ez van!

A kétségről

Most szeretnék egy példát bemutatni nektek. Beszéltünk erről a múltkori összejövételünk alkalmával. Azt hiszem Edith, te vetted fel a kérdést és a kérdésnek a kétséghez volt köze. Igaz?

EDITH: Én az elmúlt alkalommal azt kérdeztem, hogy szeretném tisztázni a különbséget az elmúlt életek és a...

ADAMUS: Kérem a mikrofont, hogy az egész világon mindenki halljon téged!

EDITH: Azt akarod, hogy most ezt az egészet megismételjem? (kacarászik) Nos, talán nem emlékszem a kétséggel kapcsolatos kérdésekre. Sajnálom. Amire emlékszem az, hogy tudni akartam, hogy mi a különbség az aspektusok integrálása és az elmúlt életek között.

ADAMUS: Elmúlt életek, oké. Jó és beszélni fogunk erről, mert ez igenis kapcsolódik a kétséghez és én azt mondtam nektek, hogy elő fogok állni nektek egy formulával a kétségre vonatkozóan. Ez nem egy igazi, szabályos formula, csak egy példa. Tehát...

LINDA: És azt is mondtad, hogy csinálni fogunk egy DreamWalk-ot is.

ADAMUS: Hogyne. És mindezt 32 perc alatt!

Akkor kezdjük! Linda, elkérhetném a kelléket?

LINDA: Melyiket? (a közönség válaszol: A kardot.) Ó! Ó! Ó!

ADAMUS: A kardnál is jobbat! A kardnál is jobbat!

LINDA: Igenis Uram! (Linda átadja a kelléket, ami egy tekercs ajándék csomagolópapír)

ADAMUS: Tehát íme a kellék, amivel most demonstrálni fogok valamit. Ez lesz a formula.

Tehát amit most itt látunk, mindenki kedvéért elmondjuk, hogy ez nem más, mint egy tekercs ajándék csomagolópapír. Egy kartonpapír cső, amire fel van tekerve a csomagolópapír, amin csodaszép rózsák díszelnek, pont mint a Rózsa Gyümölcse. Mindenki látja? Jó. Csodás. Köszönöm ezt neked Linda!

Tehát ez egy csodálatos metafora, egy szépséges metafora, mert az emberek egy csőben élnek, mégpedig a csőnek is a belsejében. Amit onnan nem látnak - nos, több dolgot sem látnak. Először is, nem is gondolják, hogy ők mindössze egy cső belsejében élnek. Azt hiszik, hogy ez minden, ami van. És amikor a csőnek a belsejében élnek, akkor mit látnak onnan? (sok különböző válasz érkezik)

LINDA: Korlátolt látásmóddal rendelkeznek.

ADAMUS: Csak ezt a csúnya kartonpapírt látják. Ezt a semmitmondó, némiképpen ronda kartont látják. Nem látják a külsejét, ami ez a csodaszép csomagolóanyag. Nem látják, hogy a cső, aminek a belsejében élnek és ami a lineáris valóságot képviseli - a lineáris valóságot - nem látják, hogy ez a cső egy gyönyörűségecs csomagolópapírba van becsomagolva, ami egy mesés ajándék csomagolópapír. Ezért aztán azt sem látják, hogy az élet egy ajándék. Ez egy csodálatos ajándék számukra. Mivel ennek a csőnek a belsejében élnek és képzeljétek el úgy ezt a csövet, mint ami végtelen hosszú, nincs eleje, se vége, végtelen hosszú - mert miután ebben a csőben élnek, semmit sem látnak ebben a teremben. Ennek a csőnek a csapdájába ragadtak és nem látják Pete-et! Nem látják Vince-t! Nem látják Joyce-ot, ahogy senki mást sem látnak. Azt hiszik, hogy a cső belseje a

valóság.

Korábban említést tettünk már erről a formuláról, aminek köze van az energiához, a kétséghez, a tudathoz és a kiterjedéshez. Kérlek, tartsd ezt egy pillanatig (mondja Lindának)! Tehát itt vagytok, a Most Pillanatában (Adamus rajzol), ennek a csőnek a belsejében éltek, megélték a tapasztalásaitokat és ezek a tapasztalások azok, amik végül megadják a bölcsességeteket.

Szóval itt vagytok és az egyenlet másik részének pedig a választáshoz van köze. Hozol egy választást. Most kapcsoljátok ezt össze azzal, amit a múlt hónapban mondtam nektek arról, hogy ez az egész hogyan működik és hogy az energia hogyan van hatással mindenre.

Tehát hozol egy választást és tegyük fel azt a választást hozod, hogy kiterjeszted a valóságodat. Na most, ez a választásod abban a pillanatban elkezd behozni mindenhol az ehhez szükséges energiákat, amik mind támogatják a te döntésedet. Tehát elméletileg a te csöved - itt vagy te, ennek a csőnek a belsejében - és elméletileg a csövednek el kellene kezdenie tágulnia, egyre nagyobbra és nagyobbra kellene nőnie, majd a legvégén pedig szerte kellene foszlania. A végén az egész csőnek el kellene tűnnie. Tehát ez a tágulás, kiterjedés vagy növekedés mondjuk itt kezdődik, a csőnek ezen a végén és csak egyre nagyobbra és nagyobbra kellene, hogy növekedjen, mivel te meghoztad azt a választást, hogy kiterjeszted, kitágítsd a tudatodat és a tudatosságodat.

Na most, ha nem vettétek volna észre, ez a rajz ellentétes a tipikus nézőponttal. Más szóval, ahogy végigmész a tapasztalásodon, a cső egyre inkább megnövekszik és a végén pedig szertefoszlik. A tipikus nézőpont szerint pedig, miközben járod az utadat, az létrehoz egy távoli végpontot, vagy végtelen pontot, ami egyre csak további menetelésre készíti téged ebben a csőben.

Tehát itt vagy az utazásodon, amit te választottál, behozod ide az energiát, ami végül kiterjed, kitágul. A kérdés a kétséggel kapcsolatos volt. Mi a helyzet a kétséggel? A kétség természetesen lefojtja vagy eltaszítja mindazokat az energiákat, amiknek be kellene ugye ide érkezniük. Vagyis a kétség le fogja csökkenteni azt az energiaszintet, ami támogatná a választást és ami végül több tapasztalást és bölcsességet adna neked.

Tehát a formula lényegében így néz ki: A Jelen Pillanat + Választás = Energia, majd ezt követi a Kiterjedés. (Adamus leírja a képletet: $J + V = E K$) De amikor ebbe az egészbe bejön a kétség, akkor az fogja és kiveszi az energiát az egyenletből, vagy lenyomja azt olyan nagyon, hogy soha nem fogod megélni azt a kiterjedést, vagy a kiterjedés csak ezen a lineáris csövön belül lesz lehetséges és igazából semmiféle kiterjedés nem lesz. Csak továbbra is folytatod az utazást.

Tehát drága barátaim, a lényeg az, hogy a kétség jelentőségteljes befolyást gyakorol a beérkező energiákra! És ez a kétség töleitek származik. És nem pedig valahonnan máshonnan. Tehát ebben az évben vegyetek egy mély lélegzetet és vegyétek szemügyre a kétségeiteket! Nézzétek meg, mit tesz a kétség az energiákkal! Lássátok meg, hogy a kétség hogyan tart benneteket ebben a csőben - ebben a lineáris csőben!

Amikor elengeditek a kétséget, akkor sokkal több energiát fogtok magatokhoz vonzani, olyan energiát, ami egyszerűbb, könnyebb és sokkal hatékonyabb!

A kétség lényegében....elfeledkeztem itt egy fontos dologról. Ez az egész analógia, ez az egész csőben való létezés a térben és az időben létezik. Az idő és a tér teszi ezt a csövet a valósággá. Ez tartja helyhez kötve az egészet! *Téged* is ez kötöz ide! Tehát egyre kevesebb és kevesebb kétséggel egyre több és több energiát tudtok bevonzani ide, akkor az elkezd majd elfűjni az idő és a tér egész elképzelését.

Az idő és a tér briliáns teremtetések, egészen egy határig. Elérkezik egy pont, amikor ezeket is elengeditek. Ahogy már mondtam, kezdjétek el belenézni a rétegekbe és a szintekbe és hirtelenjében már nem az időt és a teret használod mérőeszközként és annak eszközeként, ami ideköt téged, ehhez a valósághoz. Elkezdesz túlterjedni rajtuk.

A kétség visszarakja az idő és tér egyenletét a valóságodba! A kétség rögtön visszadob téged az időbe és a térbe. És következő összejövételünk alkalmával folytatni fogjuk az idővel és a térrel kapcsolatos megbeszélésünket. Hogy ezek hogyan szolgálnak téged és egyben azt is, hogy többé már miért nem szolgál ez téged valójában.

Az idő és a tér majd... olyan romantikusan hangzik a mindkettőn való túllépés. Pedig lényegében ez egy kicsikét ijesztő. Sőt mi több, borzalmas is lehet túllépni az időn és a téren, mert akkor a te csöved egyszerre csak...(Lindának mondja)..most tartsd jó magasra! - egyszerre csak a cső többé már nem létezik, vagy többé már nem rendelkezik mindazokkal a jellemzőkkel, amiket mindig is gondoltál róluk, amíg a cső belsejében éltél. És az hirtelen elkezd tágulni. Többé már nem egy lineáris úton jársz, mert ez sokféle irányba szétágazik. Egyszeriben csak már nem vagy idekötve, vagy idezsugorítva ehhez a valósághoz, mint korábban mindig.

Ez az egyik olyan dolog, amivel a Felemelkedett Mestereknek meggyűlt a bajuk - nehézségük támadt annak kapcsán, hogy túllépjének az időn és a téren. Vagyis akarsz a tudatosságot, több energiát akarsz és mindezeket a dolgokat akarsz, de ezek nem fognak beférni ebbe a csőbe! Ezt a csövet az idő és tér határozza meg és egy bizonyos mennyiségű energia.

És mi ezen túl fogunk lépni és kérlek ezt a kelléket pedig tegyétek el! Még használni fogjuk.

LINDA: Tegyem el a papír csövet? Oké.

ADAMUS: Abszolút. Ez egy ajándék. Ez ajándék csomagolópapír. Tehát folytatni fogjuk a túllépést, de most, 2012 legelső ülésén szeretnék levezetni egy DreamWalk-ot!

A meghívás

Most vegyünk egy mély lélegzetet, miközben áttérünk egy másik témára! David, ezzel végeztünk, ha lennél olyan kedves! (David elviszi a táblát)

Vegyünk egy mély lélegzetet!

A mai összejövételünket azzal kezdtük, hogy lélegeztünk egy keveset Aandrah-val! Köszönöm.

LINDA: Szívesen.

ADAMUS: Tényleg hozzuk be azokat az energiákat és ahogy ezt ti mondjátok, földeljük le őket itt, vagyis hozzuk be őket ide, ebbe a valóságba!

Máris rátérek arra, hogyan kapcsolódj össze ezzel a dologgal, amit a Lelkednek nevezel - amit én a te potenciáljaidnak és a bölcsességednek nevezek - és hozd be ide, ebbe a valóságba, hívd be őt az életedbe, nem számít, mennyi sok...

SART: Szar..

ADAMUS:...van éppen az életedben. (nevetés) A Lelked, a potenciáljaid, a bölcsességed nem látja ezt (a közönség és Sart együtt mondják, Adamus pedig nevet)...szarnak. Sart, neked innentől kezdve valószínűleg itt kell majd fent ülnöd mellettem. Mert akkor beléd rúghatok, vagy súghatok neked.

Ez *annak az éve*, amikor nagyon magas potenciálod van arra, hogy tényleg behívd ide, ebbe a valóságba a bölcsességedet és a potenciáljaidat, amit a Lelkedként ismersz. Ahhoz, hogy ezt meg tudd tenni, túl kell lépned az elméden, meg kell bíznod magadban. Azért kell túllépned az elméden, mert az megpróbálná meghatározni a Lelket és a régi meghatározásokat, definíciókat már most nyugodtan kidobhatod az ablakon! Meg kell bíznod magadban, abban, hogy van valami az elmén túl és hogy *létezik* ez a részed, aki tényleg nagyon-nagyon itt akar már veled lenni.

Akkor ma csináljunk egy másmilyen DreamWalk-ot! Legyen ez olyan, hogy megengeded

magadnak, hogy kiterjedj más rétegekbe, hogy kiterjedj a csövön túlra...

(szünet)

...ahol is megengeded magadnak, hogy megnyílj, miközben nem hagyod el ezt a széket, amin ülsz. És ahogy ezt megteszed, ezzel létrehozol egyfajta meghívást. Olyan ez, mint egy kehely. Mint a kitárt karok...

(szünet)

...és behívod ide a bölcsességedet, amit korszakokon át építettél. Behívod ide a potenciáljaidat, amik mindig is itt voltak, egészen azóta, amióta csak átjöttél a Tűzfüggönyöm és meghívod őket is, hogy itt legyenek veled, ebben a valóságban.

Fogalmazzunk úgy, hogy a Lelked előtt érkezted ide. Te jöttél elsőként, hogy felkészítsd a testedet, a környezetet, a valóságodat. És most, ebben az évben érkezett annak az ideje, hogy behívd a Te Lelkedet ebbe a valóságba.

Egy páran ezt egy elbűvölő lényként fogjátok érzékelni, aki emberi jellemzőkkel rendelkezik és ez jól is van így, hiszen ez majd fejlődni fog, tovább fog terjedni, tágulni.

Egy páran talán még egy kis szorongást is érezhettek amiatt, hogy behívjátok ide, ebbe a valóságba a Lelketeket - hiszen ez meglehetősen sűrű, kemény - de ő tényleg itt akar lenni veled. Ez a részed itt akar lenni. Érezni akarja, milyen érzés ebben a csőben élni, milyen érzés a lineáris valóságban létezni. Nem fog ide beragadni. Ez képtelenség. Képtelenség. Túlságosan egyszerű ahhoz, hogy valaha is beragadjon ide.

Akkor most vegyünk egy mély lélegzetet és kezdődjön az, amit mi DreamWalk-nak hívunk!

Vegyél egy mély lélegzetet, tágítsd ki a tudatod, az éberséged...és hozd létre ezt a meghívást a Lelked részére, a bölcsességed részére, a potenciáljaid részére, hogy csatlakozzanak itt hozzád.

Gyakran a legmagasabb potenciálokat még csak be sem hívjátok ide! Sokszor úgy tartogatjátok a legmagasabb potenciáljaitokat, mintha csak aduászok lennének a kezetekben és csak a megfelelő időre várnátok. De ez itt most a megfelelő idő.

Vegyünk egy mély lélegzetet... és hívd be ide a Lelkedet, hogy itt legyen, tedd ezt elvárások nélkül! Elvárások nélkül. Anélkül, hogy azt várnád, hogy a Lelked most bejön ide és azon nyomban intelligenssé, okossá, vagy fiatalabbá vagy gazdagabbá tesz téged.

Akkor most vegyünk egy mély lélegzetet...miközben elkezdődik ez az év...

A háttérben szólni fog a zene és most csak ketten vagytok, te és a Lelked.

(megszólal a zene - Gayatra Mantra (ismeretlen művész előadásában))

A meghívás...hogy a Lelked itt legyen és veled együtt hallgassa ezt a zenét...hogy érezze milyen érzés itt lenni, ebben a valóságban...

(hosszú szünet minden egyes mondat között, miközben a csodálatos zene szól)

Legyen ez egy szelíd meghívás a Lelkednek....

Ő a te bölcsességed...

A potenciáljaid...

Csak lélegezz tovább...lélegezz tovább....

Fogadd be a lelkedet....

És engedd meg, hogy a Lelked elmondja neked, megossza veled, hogy milyen a csövön kívüli élet, az ajándék csomagolópapírral....

Hadd meséljen el neked mindent erről a csomagolópapírról.....a csövön kívüli valóságról.

(a zene lassan elhalkul)

Vegyél egy mély lélegzetet....

Az ajándék

Önmagad meghívása....a Lelked, a bölcsességed, a potenciáljaid, az Én Vagyok-ságod meghívása ebbe a csöbe, ebbe a valóságba talán a létező legnagyobb ajándék, amit valaha is odaadhatsz magadnak.

Vegyél egy mély lélegzetet!

Tudom, hogy most egy páran azt mondjátok: „*De én semmit sem éreztem.*” Á, ezen túl fogsz jutni. És határozottan érezni fogsz valamit.

Hoztál egy választást. Ez nem azt jelenti, hogy az azon nyomban meg is fog történni, vagy teljes egészében most fog bekövetkezni. Hanem azt jelenti, hogy elkezdted egy folyamatot. A létező legnagyobb ajándék, amit megadhatsz magadnak az, hogy behívod ide Önmagadat, az Énedet.

Ahogy ezt már mondtam, néha több szemszögből, több irányból és sok-sok rétegből meg kell nézned a dolgokat! Ne vegyél mindig mindent szó szerint! Nézd azt meg több szempontból is, több rétegből!

Tehát most meghívtad a Lelkedet, hogy csatlakozzon itt hozzád! Bizony már jó régen volt! Kint tartottad ezt a részedet már nagyon-nagyon régóta és végül azt mondtad: Gyere be! Készen állok! Miért is ne? Nincs mit veszítened! Gyere le ide!...ha azt hiszed, hogy itt lent olyan nagyszerű, akkor gyere és tölts el itt velem egy kis időt!

Egy vicces dolog történt. A dolgok nem mindig azok, amiknek látszanak. Egy vicces dolog történt. A találkozónk kezdetén ezekről a nagyon intenzív energiákról beszéltünk nektek az idei évvel kapcsolatosan. Beszéltünk arról, hogy mit mondanátok másoknak, hogy mit mondanál egy másik embernek erről az évről! Elkészítettünk egy listát, amin mindezek a különféle dolgok szerepelnek, amit tényleg ki fogunk adni.

Akkor most egy pillanatra képzelj csak el, hogy *Te* vagy a Lélek. Hogy *Te* voltál kívül és most tanácsot adsz a csöben lakó embernek. És hogy mindezeket a tanácsokat magadnak adod. *Te Vagy* az Isteniség, aki ezt most odaadod az emberi aspektusnak.

Hm. Itt most egy kicsit vakargatjátok a fejeteket. Mi van akkor, ha nem az ember ült itt és hívta be az Isteniséget? Mi van akkor, ha pontosan fordítva volt? Mi van akkor, ha nem az itt ülő ember készítette el a listát, hanem az Isteniség?

Kulcspontra erre az évre - semmi sem lesz normális. Semmi sem lesz szabályos. Semminek sem az lesz a végkifejlete, mint korábban.

Számítsatok egy nagyszerű évre, drága barátaim és végig emlékezzetek arra, hogy minden jól van a teremtés egészében!

Ezért Adamus Vagyok, a ti szolgálatotokra. Köszönöm.

(Fordította: Telegdi Ildikó - telegdiildi@globonet.hu)

Megjegyzés: Aki úgy érzi, hogy szívesen támogatná anyagilag is a Shoudok fordításainak munkáját, az alábbi bankszámlaszámon megteheti:

Telegdi Ildikó OTP BANK Rt. 11773339-00984762

Minden eddigi és ezt követő felajánlást előre is szívből köszönök: Telegdi Ildikó

(Fordította: Telegdi Ildikó - telegdiildi@globonet.hu)